ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΑΝΟΙΞΗ Η ΒΑΛΒΙΣ ΔΙΑ ΝΑ ΑΝΑΠΝΕΥΣΩΜΕΝ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΤΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 • ΤΗΛΕΦ. 613.859—32.18.963 • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΙΣΚΟΠΟΣ, 21ης Ἀπριλίου 37 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 330(424) ΙΟΥΝΙΟΣ 1973

Κατηγγέλθησαν αἱ Διαιτητικαὶ ἀποφάσεις καὶ συμβάσεις ἐργασίας

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΕΙΣ ΠΟΣΟΣΤΟΝ 30%

Ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ἡ δυνατότης καὶ ἡ εὐχέρεια τῶν Τραπεζῶν πρὸς καταβολὴν τῆς ζητουμένης αὐξήσεως

Κατόπιν ὁμοφώνως ληφθείσης ἀποφάσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. κατηγγέλθησαν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν καὶ αἱ Συλλογικαὶ Συμβάσεις διὰ τῶν ὁποίων καθωρίσθησαν αἱ ἀποδοχαὶ τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν παρεσχέθη δεκαήμερος προθεσμία ἀποδοχῆς τῆς γενομένης καταγγελίας. Ἐφ' ὅσον τὸ αἴτημα τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν εἰς ποσοστὸν 30ο)ο δὲν γίνῃ ἀποδεκτόν, θὰ ἐπακολουθήσῃ προσφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς γενομένης καταγγελίας ἔχει ὡς κατωτέρω:

Ἐνώπιον

Παντὸς Ἁρμοδίου Δικαστηρίου

καὶ πάσης Ἀρχῆς

Καταγγελία

α) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 19)1972 ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν «περὶ τῶν ὅρων ἀμοιβῆς τοῦ Προσωπικοῦ τῶν ἐν γένει Τραπεζῶν» κηρυχθείσης ἐκτελεστῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 48290)1972, ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 793) 1972 τεῦχος Β), β) τῆς ὑπ' ἀριθ. 23)1972 ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν «περὶ τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» κηρυχθείσης ἐκτελεστῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 57100)1972 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 4009) 1972 τεῦχος Β), καὶ γ) πάσης ἄλλης διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἢ συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἄλλης πράξεως, δι' ὧν ηὐξήθησαν ἢ ἄλλως καθωρίσθησαν τελευταίως αἱ ἀποδοχαὶ τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων.

Ὑπὸ

τῆς ἐνταῦθα (ὁδὸς Σίνα 16) ἑδρευούσης Πρωτοβαθμίου Συνδικαλιστικῆς Ἑνώσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁμοσπονδία Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος» (Ο.Τ.Ο.Ε.), νομίμως ἐκπροσωπουμένη

Πρὸς

τὰς ἐνταῦθα ἑδρευούσας Τραπέζας καὶ εἰδικώτερον:

1) Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
2) Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.
3) Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
4) Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
5) Ἰονικὴν - Λαϊκὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
5) Τράπεζαν AMERICAN EXPRESS INTERNATIONAL BANKING CORPORATION.
7) Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως.
8) Γενικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
9) Τράπεζαν Πίστεως Α.Ε.
10) Τράπεζαν Πειραιῶς Α.Ε.
11) Τράπεζαν Ἀττικῆς Α.Ε.
12) Τράπεζαν Ἐπαγγελματικῆς Πίστεως Α.Ε.

νομίμως ἐκπροσωπουμένας κατὰ τὸ Καταστατικὸν ἑκάστης.

Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας — Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας.

Ι) Διὰ τῶν, ἃς καταγγέλλομεν, διαιτητικῶν ἀποφάσεων ἢ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας ἢ ἄλλων πράξεων ηὐξήθησαν, ὡς γνωστὸν οἱ μισθοὶ τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων κυρίως 17% καὶ δὴ τμηματικῶς. Κατὰ τὴν χορήγησιν τῆς τελευταίας ταύτης αὐξήσεως ἐλήφθησαν, ὡς γνωστόν, ὑπ' ὄψιν τὰ μέχρι τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1971 δεδομένα, περιεχόμενα εἰς τὸ ὑποβληθὲν πρὸς τὰς πρὸς ἃς ἡ παροῦσα Τραπέζας καὶ τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον ὑπόμνημα καὶ τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ὡς βάσις κατὰ τὴν διὰ διαιτησίας ἐπίλυσιν τῆς σχετικῆς συλλογικῆς διαφορᾶς ἢ τὴν κατάρτισιν σχετικῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Ἡ τελευταία αὕτη κατὰ 17% αὔξησις τῶν μισθῶν ὁμοῦ μετὰ τῆς κατὰ 12% προηγουμένης τοιαύτης μόλις ἐκάλυψε τὰς αὐξήσεις τῶν τιμῶν τῆς περιόδου 1966—1971 ὡς αὗται ἐμφανίζονται εἰς τὸ ρηθὲν ἡμέτερον ὑπόμνημα καὶ κατὰ συνέπειαν ἁπλῶς μόνον ἐθεράπευσε τὰς μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1971 ἐκ τῆς ἀνόδου τοῦ κόστους τῆς ζωῆς ηὐξημένας ἀνάγκας τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, χωρὶς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πραγματικὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των καὶ εἰς τὴν κατά τινα τρόπον συμμετοχήν των, ὡς ἐπεβάλλετο, εἰς τὸ ταχέως αὐξανόμενον ἀκαθάριστον ἐθνικὸν εἰσόδημα (μὲ ρυθμοὺς αὐξήσεως, 8,5%, 9% καὶ 10,5% ἐτησίως εἰς σταθερὰς τιμάς, κατὰ τὰ ἔτη 1970, 1971 καὶ 1972 ἀντιστοίχως) ὥστε νὰ συμμετάσχουν καὶ οἱ τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι κατά τι ποσοστὸν εἰς τὴν γενικὴν εὐημερίαν.

ΙΙ) Ἔκτοτε ὅμως (Νοέμβριος 1971) αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἀγαθῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν εἰδῶν μεγάλης σημασίας διὰ τὴν καθημερινὴν διαβίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ, ἐσημείωσαν ἀλματώδη ἄνοδον εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἰσοζύγιον ἐσόδων ἐκ τῶν ἀπολαυῶν τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐξόδων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν διαβιώσεώς των νὰ καθίσταται λίαν ἐλλειμματικὸν καὶ νὰ βαίνῃ συνεχῶς ἐπὶ τὰ χείρω.

Οὕτω, οἱ τιμαὶ ὡρισμένων εἰδῶν ὅπως π.χ. τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων ηὐξήθησαν προσφάτως κατὰ 50%, τῶν μαλλίνων νημάτων κατὰ 60%, τῶν βαμβακερῶν νημάτων κατὰ 20%, ὑφασμάτων κατὰ 17%, αἱ τιμαὶ δὲ πλείστων ἄλλων ἀγαθῶν εἰδῶν διατροφῆς καί τινων ἄλλων βασικῶν εἰδῶν ἐσημείωσαν αὔξησιν πέραν τοῦ 25% μεταξὺ Νοεμβρίου 1971 καὶ Ἀπριλίου 1973 ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν τέλει καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς παρούσης παρατιθεμένου ὑπ' ἀριθ. 1 πίνακος λιανικῶν τιμῶν διαφόρων εἰδῶν διατροφῆς καί τινων ἄλλων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν κατὰ τὰς δύο αὐτὰς χρονικὰς περιόδους.

Ἀκόμη καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν τιμαρίθμων εἶναι σημαντικῶς αὐξητι-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.)

Συνάδελφοι προσοχή!

Τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν περιέλθει ἅπαντες, δικαιολογεῖ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ηὐξημένην ἀγωνίαν ὅλων διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν βασικῶν αἰτημάτων μας.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ὅμως, ἐπιτρέπεται νὰ ὁδηγούμεθα εἰς ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι μόνον ΖΗΜΙΑΝ εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσουν.

Ἂς μὴν παρασυρώμεθα ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας συμφερόντων ξένων πρὸς τὰ ἰδικά μας.

Εἰσήλθομεν εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς προσπαθείας μας καὶ ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπιβάλλεται νὰ ἀπορρίπτωμεν τὰ κηρύγματα τῆς σπουδῆς καὶ τῆς ἀμφιβολίας.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον δὲν παρασύρεται, εὐτυχῶς, ἀπὸ τοὺς φωνασκοῦντας καὶ τοὺς ἐκ δολίας προαιρέσεως ὑπερεπειγομένους.

Συνεχίζει τὸ ἔργον του, ἀνεπηρέαστον, διότι τοῦτο ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τῶν συναδέλφων καὶ μόνον τοῦτο ὑπηρετεῖ.

Τὴν ὑστάτην αὐτὴν στιγμὴν καλοῦμεν ὅλους νὰ ὑπηρετήσουν τὸ συμφέρον των. Τὸ ἰδικόν των συμφέρον καὶ ἑπομένως καὶ τὸ συμφέρον τῶν συναδέλφων των.

Συνάδελφοι προσοχή!!

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟΝ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας ἀπέστειλε πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης μας τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

«Κύριε Διοικητά,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Ταμείου, λαβὸν γνῶσιν τῆς γενομένης κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς 25ης Μαΐου ἐ.ἔ., εὐγενοῦς προσφορᾶς Σας ὑπὲρ τῶν Ταμείων Ὑγείας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, ἐκφράζει πρὸς Ὑμᾶς τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας του».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συνάδελφοι,

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου μας κ.κ. Νικ. Πίσκοπος καὶ Ἀλεξ. Ρωσσέτης, ἐπεσκέφθησαν τὴν 27ην τ.μ. τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης μας κ. Χρῖστον Ἀχῆν, παρισταμένου καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Παναγιώτου Καμπέρου, καὶ ἐξέθεσαν τὴν δεινὴν οἰκονομικὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθει τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τῆς ραγδαίας αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐκ ταύτης μειώσεως τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεώς του.

Ἀκολούθως ἐζήτησαν ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος τῆς ΙΣΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ καὶ τῆς Τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας, πρὸς ἄμεσον ἀνακούφισιν τοῦ Προσωπικοῦ.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐπέδειξε πλήρη κατανόησιν καὶ ἔδωσεν ἀμέσως ἐντολὴν ὅπως ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου χρονικοῦ διαστήματος αἱ ἁρμόδιαι ἐπιτροπαὶ ὑποβάλλουν τὰ πορίσματά των.

Πρὸς περαιτέρω ἐπίσπευσιν τοῦ χρόνου τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος τῆς ΙΣΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ διεξήχθη συζήτησις, περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς της.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνάντησίν των μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου μας συνεζήτησαν καὶ τὸ αἴτημα τῆς γενικῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν κατὰ 30% ὡς τοῦτο ἐτέθη ἤδη ὑπὸ τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. διὰ τῆς καταγγελίας τῶν Διαιτητικῶν ἀποφάσεων.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς
Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚΟΛ. ΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΛΕΞ. ΡΩΣΣΕΤΗΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἀποδοκιμάζει ἐνεργείας τοῦ συν. Παν. Θεοφανοπούλου

Ἐπειγόμενον νὰ ὁμιλήσῃ τὸ «ψηφοδέλτιον Παν. Θεοφανοπούλου»... ἔσπευσε δύο μῆνας μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου νὰ εἴπῃ πολλὰ καὶ διάφορα μὲ τὸν πλέον ἀνεύθυνον τρόπον. Οὕτω ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὸ Πανελλαδικὸν Συνέδριον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ράπισμα κατὰ τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς ἡγεσίας του τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας.

Ἀπάντησιν εἰς τὸν συν. Θεοφανόπουλον καὶ τὸ «ψηφοδέλτιόν του» διὰ τὸ ἀνωτέρω θέμα, ἔδωσεν ἡ Διοίκησις τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. δι' ἐγγράφου της ὑπογραφομένου ὑπὸ τῶν Προέδρου καὶ Γεν. Γραμματέως αὐτῆς κ. κ. Παν. Παπαρροδοπούλου καί Στυλ. Παπαϊωάννου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται τὰ ἀκόλουθα:

..... «Διαφωνοῦμεν πλήρως ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἡ ὁποία δίδεται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀνακοινώσει (Σ.Σ. Τοῦ συν. Θεοφανοπούλου) ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν ἐκλογὴν ἢ μὴ ἐκλογὴν ἐκπροσώπου Συλλόγου τινὸς ὡς ρ ά π ι σ μ α ἐκ μέρους τοῦ κλάδου ἢ κ α τ α δ ί κ η ν τῶν ἀτόμων - μελῶν τῶν διαφόρων συλλόγων ἢ τῶν μεθόδων ἐκλογικῆς ἐπικρατήσεως.

Ἡ Ὁμοσπονδία οὔτε δικαίωμα, οὔτε διάθεσιν ἔχει νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς τυχὸν συλλογικὰς διενέξεις τῶν συλλόγων - μελῶν αὐτῆς.

Ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν διαφόρων ὀργάνων διοικήσεως γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως προϋποθέσεων καὶ συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι κρίνονται κατὰ τὴν ἄποψιν τῆς πλειοψηφίας... Τὸ κλίμα τοῦτο ἐπεκράτησε καὶ κατὰ τὸ πρόσφατον Πανελλαδικὸν Συνέδριον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε., πᾶσα δὲ ἀντίθετος ἄποψις ἀποτελεῖ παρερμηνείαν καὶ ἐπικίνδυνον ἐνέργειαν διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων».

ΣΗΜ: Παρόμοιον ἠχηρὸν ράπισμα θὰ δεχθῇ ὡς ἀπάντησιν τὸ «ψηφοδέλτιον Παν. Θεοφανοπούλου» καὶ διὰ τὰ λοιπὰ θέματα τὰ ὁποῖα θίγει εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν του. Ἡ ναρκοθέτησις τῆς προσπαθείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας θὰ ἀποκαλυφθῇ καὶ οἱ ναρκοθέται θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ δώσουν λόγον. Ἂς προσέξουν λοιπόν. Ἰ δ ι α ι τ έ ρ ω ς κ α τ ὰ τ ὴ ν π α ρ ο ῦ σ α ν π ε ρ ί ο δ ο ν. Ἐπαναλαμβάνομεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὅτι, παρὰ τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν περιέλθει ἅπαντες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρασυρώμεθα ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἀγανάκτησίν μας, μᾶς προτρέπουν εἰς ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι ὡς μόνον βέβαιον ἀποτέλεσμα θὰ ἔχουν τὴν καταβαράθρωσιν τῶν αἰτημάτων μας. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον μὲ μόνον γνώμονα τὸ συμφέρον τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἔχει προβῆ εἰς ἐνεργείας καὶ ἐπιδιώκει τὴν σύντμησιν τῶν χρονικῶν ὁρίων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν βασικῶν θεμάτων μας, ἐνῶ δὲν παραλλείπει νὰ πράττῃ ὅ,τι δεῖ, δι' ὅλα τὰ λοιπὰ θέματα. Ὑπονομεύουν τὴν προσπάθειαν οἱ ἐπισπεύδοντες καὶ ὅσοι δέχονται τὰ κηρύγματά των.

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΣΚΟΥΝΤΑΣ ΤΑΜΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Διὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν οὗτοι τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀγωνίας

Ἡ Διοίκησις τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. διὰ προσκλήτου της πρὸς τὰς Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν, καλεῖ ταύτας ὅπως προβοῦν εἰς τὴν προσήκουσαν ἀσφάλισιν τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων οἵτινες ἀσκοῦν ταμιακὴν - χρηματικὴν διαχείρισιν καὶ διακίνησιν, διὰ νὰ παύσουν οὗτοι νὰ ὑφίστανται τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας ἐκ τῆς ἐπελεύσεως ἀναποφεύκτου κινδύνου καὶ νὰ δύνανται νὰ ἐκτελῶσι τὸ δυσχερὲς ἔργον των, ἀπηλλαγμένοι τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀγωνίας ἐκ τῆς συναισθήσεως τῆς ἐλλείψεως δι' αὐτοὺς σωτηρίας.

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς προσκλήσεως ἡ ὁποία ἐπεδόθη εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ὁμοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος (Ο.Τ.Ο.Ε.) νομίμως ἐκπροσωπουμένη.

Πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσας Τραπέζας:

1) Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
2) Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
3) Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
4) Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
5) Ἰονικὴν καὶ Λαϊκὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
6) Τράπεζαν AMERICAN EXPRESS
7) Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως
8) Γενικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
9) Τράπεζαν Πίστεως
10) Τράπεζαν Πειραιῶς.

Νομίμως ἐκπροσωπουμένας κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας — Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας.

Οἱ ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου διαρκῶς ἐπὶ τὰ χείρω ἀπὸ ὡρισμένης σημαντικῆς πλευρᾶς, περὶ ἧς κατωτέρω, διαμορφούμενοι ὅροι καὶ συνθῆκαι, ὑφ' οὓς ἐπιτελοῦν τὸ ἔργον των, οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τραπεζῶν, οἱ ἀσκοῦντες ταμιακὴν — χρηματικὴν διαχείρισιν καὶ διακίνησιν, ἐπιβάλλουν ὅπως αἱ Τράπεζαι προβοῦν εἰς τὴν λῆψιν τοῦ ἐν προκειμένῳ ἐνδεικνυομένου προστατευτικοῦ ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν μέτρου.

Αἱ συναλλαγαὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ἔπαυσαν πλέον νὰ ἔχουν τὴν ἀρχικήν, περιωρισμένην ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐποχήν μας, ἔκτασιν καὶ ἔντασιν. Ἡ πληθὺς τῶν συναλλαγῶν καὶ ἡ ποικιλία τῶν μορφῶν αὐτῶν κατέστησαν καὶ καθίστανται ὁσημέραι περισσότερον ηὐξημέναι καὶ ἐκτεταμέναι, οἱ μὲ τὰς Τραπέζας διὰ διαφόρους λόγους εἰς ἐπαφὴν ἐρχόμενοι ηὐξήθησαν εἰς ἀριθμὸν καθὼς καὶ εἰς πολλαπλότητα κατηγοριῶν καὶ στάθμης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν διεύρυνσιν τοῦ κύκλου τῶν προσώπων τῶν ἐνημερουμένων μὲ τὰς ἐφαρμοζομένας μεθόδους τραπεζικῶν συναλλαγῶν.

Ἡ Ἑλλὰς ἐμφανίζει πλέον ὅσον ἀφορᾷ τὰς συναλλαγὰς τῶν Τραπεζῶν, εἰκόνα ὁμοίαν μὲ ἐκείνη τῶν προηγμένων καὶ ἐξελιγμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς κλπ.

Ἐπακόλουθον τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐξελίξεως ταύτης εἶναι νὰ εὑρίσκωνται οἱ μὲ ταμιακὴν — χρηματικὴν διαχείρισιν καὶ διακίνησιν ἀσχολούμενοι ὑπάλληλοι ἐκτεθειμένοι εἰς τοὺς αὐτοὺς γνωστοὺς κινδύνους εἰς

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ἡ σύζυγος τοῦ συν. Ἀλέκου Δασκαλάκη, ἔτεκεν αἰσίως θῆλυ.
Εὔχομαι νὰ τοὺς ζήση.

Κ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τὸν μνηστευθέντα μετὰ τῆς διδος Ματίνας Γαβριλιάδου, ταμίαν τοῦ Συλλόγου Νικ. Παπουτσῆν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὔχεται κάθε εὐτυχίαν.

Ὁ συν. Ἀλέξανδρος Τσιριμιάγκος καὶ ἡ δὶς Σταυρούλα Τσαφαμίνου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.
Εὔχομαι ταχείαν τὴν στέψιν.

Κ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΑΜΟΙ

Ἡ συν. Νάνσυ Τριπαναγνωστοπούλου καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Δελακουρίδης ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.
Εὔχομαι κάθε εὐτυχίαν

Κ. Λ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους τοὺ καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας, ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ θανάτῳ τῆς πολυαγαπημένης μας Μητέρας ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑΣ Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ θερμότατα εὐχαριστοῦμεν.

Θεόδωρος καὶ Μαργαρίτα Παπαγιαννοπούλου.

ΔΩΡΕΑΙ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ Τ.Τ.Π.Ε.Τ.

— Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων ΕΤΕ Ἀλ. Ρωσσέτης, κατέθεσεν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ ΤΤΠΕΤ, τὴν ἀμοιβὴν του ὡς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν ΤΑΤ καὶ ΤΤΠΕΤ δρχ. 1.000.

— Ἡ Διεύθυνσις καὶ τὸ Προσωπικὸν Καταστήματος Βάθης εἰς μνήμην Βιολέττας Βάκρου, μητρὸς τοῦ συν. Παν. Βάκρου δρχ. 800.

— Ἀνώνυμος εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς τοῦ συναδέλφου Ἀριστείδη Ἀντάνη Δρχ. 500.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Διευθυντά,

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ γνωρίσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ὅτι «τὸ ἡμερολόγιο» ποὺ ἔγραψε ἡ γυναίκα μου ΛΕΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ στὸ Λονδῖνο, θὰ ἐκδοθῇ σὲ βιβλίο ἀπὸ τὶς γνωστὲς στοὺς φίλους τοῦ βιβλίου ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΔΩΔΩΝΗ» ΑΘΗΝΑ καὶ θὰ κυκλοφορήσῃ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1973, ὁπότε κλείνει κι' ὅλας χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Λένα Ἀντωνίου ἔφυγε γιὰ πάντα.

Στὸ βιβλίο δώσαμε τὸν τίτλο. «ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ», γιατί, ὅπως εἶναι σὲ πολλοὺς γνωστό, ἔτσι ἔζησε ἡ ΛΕΝΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ κι' ἔτσι ἀντιμετώπισε τὸ θάνατο.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φιλοξενία

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ἰασίου 2, Ἀθῆναι, 140

ΣΑΡΩΝΙΣ: Ἐνοικιάζεται μονοκατοικία ἐπιπλωμένη ἐκ δύο δωματίων μεγάλου LIVING ROOM, κουζίνας, W.C., βεράντες, κῆπος, 300 μέτρα ἀπὸ τὴν θάλασσα, διὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ἢ Αὔγουστον εἰς λογικὴν τιμήν. Τηλ. 9330.394 ὧραι 6 μ.μ. — 10 μ.μ.

«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»

Μηνιαῖον ὄργανον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

•

Δ)νσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ:
Ὑπεύθυνος:
ΝΙΚ. ΠΙΣΚΟΠΟΣ
21ης Ἀπριλίου ἀριθ. 37
Διευθυντὴς Συντάξεως:
ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ
Καμελιῶν 42 — Π. Ψυχικὸν

•

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ρήγα Παλαμήδη 5 —Ἀθῆναι
Τηλ. 319.306

ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

● Ὁμιλία τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας Κύπρου κ. Μ. Σπανοῦ

Λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζει, παραθέτομεν κατωτέρω ὁμιλίαν τοῦ ὑπουργοῦ Κύπρου κ. Μ. Σπανοῦ πρὸς τὸ 13ον Συνέδριον τῆς ΕΤΥΚ.

«Κύριε Πρόεδρε,
Ἀγαπητοὶ Σύνεδροι,

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἡ συνεργασία μου μετὰ τῆς ἡγεσίας σας, ὅλως δὲ ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως σας, ὑπῆρξε συνεχής, ἐγκάρδιος καὶ ἐποικοδομητική, ἡ παροῦσα εἶναι ἡ πρώτη μου ἄμεσος ἐπαφὴ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων Κύπρου (ΕΤΥΚ).

Διὸ ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῶ εἰς τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις καὶ τὴν ἔκφρασιν ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἀφελιμότητα τῶν μεταξύ μας σχέσεων. Ὅμως, παρ' ὅλον τὸν πειρασμὸν νὰ ἀκολουθήσω τὴν ὡς ἄνω πορείαν, διότι ὁ περιορισμὸς εἰς ἁπλᾶς φιλοφρονήσεις καὶ ἡ ἔκφρασις ἀμοιβαίου θαυμασμοῦ πολλοὺς θὰ ἐχαροποίει καὶ οὐδενὸς τὴν ἀντίδρασιν θὰ προεκάλει, ἐν τούτοις ἐπέλεξα μίαν δυσκολωτέραν καὶ πιθανῶς πλέον ἐπιμαχον τοιαύτην. Καὶ τοῦτο διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχω πλήρη συναίσθησιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἀπευθύνομαι σήμερον πρὸς τὴν πλέον ἐκφραστικήν, πιθανῶς τὴν ἰσχυροτέραν καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸς μίαν συντεχνίαν μὲ τὴν πλέον πυκνὴν καὶ μονολιθικὴν ὀργάνωσιν ἐν Κύπρῳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ οὐδόλως δύναμαι νὰ ὑποτιμήσω ἢ νὰ ἀγνοήσω τὴν πεῖραν, τὴν γνώμην καὶ τὴν συνεισφορὰν τῆς ΕΤΥΚ εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Νήσου.

Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐν λόγῳ θεωρήσεως, ἐπέλεξα νὰ θίξω τὸ πλέον ζωτικὸν ἴσως πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κατὰ τὸ παρελθόν, ἀποτελεῖ διὰ τὸ παρὸν καὶ θὰ ἀποτελῇ διὰ τὸ μέλλον τὸ ἐπίκεντρον τῆς πολιτικῆς κὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ὑπουργείου κὶ νὰ ζητήσω τὴν ἐν εἰδέτερόνω καθοδήγησιν καὶ συμβολήν σας εἰς τὴν προσπάθειάν μου πρὸς ἐξεύρεσιν πρακτικῶν τρόπων καὶ μεθόδων ἐπιλύσεως τούτου.

Ἀναφέρομαι, ἐν προκειμένῳ, εἰς τὸ πρόβλημα τῆς δικαίας κατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, πρὸς ἐπίτευξιν κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ὀφείλω δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶμαι Ὑπουργὸς ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ διετέλεσα Πρόεδρος τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἀσχολούμενος μὲ τὰ ἐργατικὰ θέματα ἐπὶ πολὺ μεγαλύτεροον διάστημα, δυσκολεύομαι νὰ ἐξεύρω ὁριστικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρόβλημα, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν εἶναι πολύπλοκου φύσεως κα ἀφ' ἑτέρου αἱ ἐπιστρώσεις αὐτοῦ ἀπὸ κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς σκοπιᾶς εἶναι εὐρυτάτης σημασίας.

Ἐξ ἄλλου πρέπει ἐπίσης νὰ τονίσω ὅτι, ἐν προκειμένῳ, ἐξετίμησο καὶ προθύμως υἱοθέτησα τὰς βασικὰς ἐπαγγελίας καὶ ἐπιδιώξεις τῶν προκατόχων μου. Διότι προσωπικῶς καὶ ἐκ πεποιθήσεως πιστεύω εἰς τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι αὕτη θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀποτελῇ δι' ὅλους ἡμᾶς — Συντεχνίας. Ἐργοδοτικοὺς Συνδέσμους καὶ Κυβέρνησιν — τὴν κυριωτέραν καὶ πλέον οὐσιώδη πρόκλησιν τοῦ μέλλοντος.

Εἰς τὰς ἐτησίας ἐκθέσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀπὸ τοῦ 1960 καί ἐντεῦθεν, ἐπαναλαμβάνεται ὅτι ἡ φιλοσοφία τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν τομέα τῆς ἐργασίας ἦτο καὶ εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

«Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀναλάβη τὴν εὐθύνην τῆς διαφυλάξεως τῆς δικαίας κατανομῆς τοῦ αὐξανομένου ἐθνικοῦ πλούτου... Ἡ διὰ νομοθεσίας ἐξασφάλισις κοινωνικῶν κα οἰκονομικῶν ὠφελημάτων διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν πρὸς ἐπίτευξιν κοινωνικῆς δικαιοσύνης... καὶ ὅτι αἱ ἐπιδιώξεις αὗται κατὰ κανόνα δὲν θὰ συνεδέοντο πρὸς ἐξατομικευμένας τάξεις ἢ κατηγορίας ἐργοδοτουμένων ἢ πρὸς ἐξατομικευμένας τάξεις ἐργοτοδοτῶν ἢ βιομηχανιῶν ἢ θὰ ἐθεωροῦντο ὡς μεμονωμένου ἐνδιαφέροντος ἑνὸς ὡρισμένου ἐργοδότου ἢ μιᾶς τάξεως ἐργοδοτῶν ἔναντι τῶν ἐργοδοτουμένων καὶ ἀντιστρόφως, ἀλλὰ μᾶλλον θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς συλλογικοῦ ἐνδιαφέροντος ὁλοκλήρου τῆς ἐργατικῆς τάξεως — τῆς πεποιθήσεως οὖσης ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη θὰ διευκολύνη τὴν ἐπίτευξιν τῆς δικαίας κατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος θὰ ἀπαλύνη τὴν ἐπιβάρυνσιν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας καὶ θὰ ἀπαμβλύνη καὶ ἐξασθενίση τὴν τοιαύτην ἐπιβάρυνσιν διὰ τῆς κατανομῆς της ἐπὶ μιᾶς εὐρυτέρας βάσεως».

Πιστεύω ὅτι τὸ κοινωνικὸν περιεχόμενον τῶν ἐν λόγῳ ἐπαγγελιῶν ὑπῆρξεν ὁ φάρος καθοδηγητής, ὡς ἀκριβῶς ἔπρεπε, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δημοκρατίας ἀλλ' ἐπίσης καὶ διὰ τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα καὶ τοὺς ἐργοδοτικοὺς συνδέσμους, εἰς τὴν ἀέναον προσπάθειαν διὰ συνεχῆ ἀνάπτυξιν καί πρόοδον κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Ὅλαι αἱ ἐνδιαφερόμεναι ὁμάδες τῆς βιομηχανικῆς κοινωνίας μας ἔδωσαν ἔμφασιν οὐχὶ εἰς τὴν ἀνεξάρτητον καὶ μεμονωμένην ἀνάπτυξιν μιᾶς τάξεως ἀτόμων, ἀδιαφοροῦσαι διὰ τὴν τύχην ἄλλων ὀλιγώτερον δυνατῶν, ὀλιγώτερον τυχερῶν καὶ ὀλιγώτερον προνομιούχων ὁμάδων τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἰσόροπον, ὁμόρροπον καὶ παράλληλον πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν τμημάτων τῆς κοινωνίας μας. Ἐν ἄλλοις λόγοις, αἱ ἐνδιαφερόμεναι «ὁμάδες πιέσεως» ὑπήγαγον τὰ στενὰ οἰκονομικὰ συμφέροντά των καὶ ἐκεῖνα τῶν μελῶν των εἰς τὸ συμφέρον τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Αὐτὴ ἡ συνεργασία, αὐτὴ ἡ συλλογικὴ προσπάθεια συνέβαλον ἐποικοδομητικὰ καὶ ἀποτέλεσματικὰ εἰς τὴν γενικὴν βελτίωσιν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀδιστάκτως ἀποκαλῶ ἰσορροπημένην ἐργατικὴν πολιτικὴν καὶ συντεχνιακὴν καὶ ἐργοδοτικὴν ὀργάνωσιν εἰς τὴν καλυτέραν αὐτῶν ἔκφρασν. Αὐτὴ ἡ συνδεδυασμένη προσπάθεα εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία, διὰ λόγων καὶ ἔργων, συνέβαλεν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς αὐξανομένης κοινωνικῆς δικαιοσύνης εἰς τὴν νῆσον καὶ ἐδημιούργησε πραγματικὴν «κοινωνικὴν συνείδησιν» μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ μας.

Παρὰ ταῦτα, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν συνεπειῶν τῆς ὀξείας βιομηχανικῆς διαμάχης κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1972, διαπιστώνω σήμερον ὅτι τὸ «κοινὸν μέτωπον» Κυβερνήσεως, Ἐργοδοτῶν Συνδικάτων ἀπειλεῖται ὑπὸ ὁμάδων πιέσεως μὲ ὑπερβολικὴν αὐτοπεποίθησιν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὑποσκελίσει εἰς δύναμιν, ἐπιρροὴν καὶ προνόμια ἄλλας ἀδελφὰς ὁμάδας πιέσεως αἱ ὁποῖαι, εἰς πλεῖστας περιπτώσεις, ὑπερφαλαγγίσθησαν οὐχὶ ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος.

Πρὸς ἀποφυγὴν οἱασδήποτε παρεξηγήσεως, ἐπιθυμῶ νὰ διευκρινίσω ὅτι δὲν ἀναφέρομαι μόνον πρὸς συντεχνιακὰς ὁμάδας πιέσεως ἀλλ' ἐπίσης πρὸς ἐργοδοτικὰς τοιαύτας, εἰς ἐμπορικὰς ὁμάδας πιέσεως καὶ πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας ὁμάδας πιέσεως τῆς συγχρόνου κοινωνίας μας αἱ ὁποῖαι ἀφοῦ ἐδοκίμασαν τὴν γλυκεῖαν γεῦσιν τῆς δυνάμεως, ἐνίοτε ἀποτειρῶνται νὰ χρησιμοποιήσουν ταύτην διὰ ταξικὰ ὠφελήματα καὶ ταξικὰ συμφέροντα, ἀδιαφορῶσαι εἴτε διὰ τὰ συμφέροντα ἀσθενεστέρων ὁμάδων μεταξὺ τῆς ἰδικῆς των τάξεως εἴτε διὰ τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας ὡς συνόλου.

Βεβαίως τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν παρουσιάζεται μόνον εἰς τὴν Κύπρον. Διαπιστοῦται ἐπίσης ἐκδήλως εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας πρὸς τὴν Ἐτησίαν Συνδιάσκεψιν Ἐργασίας.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δ.Ο.Ε. τονίζει, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἀκόλουθα:

«Τίποτα δὲν εἶναι πιὸ σχετικὸν πρὸς τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην ἀπ' ὅ,τι ἡ κατανομὴ τῆς δυνάμεως, τῶν προνομίων, τῆς περιουσίας καὶ τῶν εἰσοδημάτων... Ἡ μείωσις τῆς ἀνισότητος ἀπαιτεῖ μίαν εὐρεῖαν σειρὰν μέτρων... ὡς δημοσιονομικὴν πολιτικήν, κοινωνικὴν ἀσφάλισιν, μισθούς, ἐκπαίδευσιν, ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν καὶ ἐκβιομηχάνισιν. Ὡς τὸ ἐπίκεντρον μιᾶς πολιτικῆς ἀποσκοπούσης εἰς τὴν ἄμεσον μείωσιν τῶν ἀνισοτήτων, ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ δύναται νὰ συνεισφέρῃ οὐσιωδῶς πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν ἀλλὰ καὶ νὰ συμπληρωθῇ διὰ ταύτης».

Ὡσαύτως τὸ πρόβλημα τῶν μισθῶν, ὡς μέρος μιᾶς γενικωτέρας πολιτικῆς εἰσοδημάτων, περιλαμβανούσης κατάλληλα δημοσιοοικονομικὰ κα! ἄλλα μέτρα πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ πληθωρισμοῦ, διαπιστοῦται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς συσκέψεως τῶν ἐμπειρογνωμόνων τῆς Δ.Ο.Ε. ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ προσδιορισμοῦ «Κατωτάτων Ἡμερομισθίων καὶ Συναφῶν Προβλημάτων» τοῦ 1972.

Ἡ μάχη περὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῶν κερδῶν, μισθῶν, ἡμερομισθίων, γεωργικοῦ εἰσοδήματος ἐπιφέρει πληθωριστικὰς πιέσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας, ἕνεκα τοῦ μεταξύ των «ἀνταγωνισμοῦ» πρὸς ὑπερφαλάγγισιν τοῦ ἑνὸς ὑπὸ τοῦ ἄλλου. Ἡ ζημία δὲ ἡ ὁποία προκαλεῖται δὲν ἀντισταθμίζεται ὑφ' οἱασδήποτε ἀξιολόγου προόδου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀμβλύνσεως τῆς ἀνισότητος καὶ τῆς ἐπιτεύξεως κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Ἡ προσωπική μου ἄποψις — καθὼς καὶ ἡ ἄποψις τῶν προκατόχων μου καὶ τῶν συνεργατῶν μας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου — εἶναι ὅτι, εἰς τὸν τομέα τῆς κατανομῆς τοῦ εἰσοδήματος, ὁ πειθαναγκασμὸς οὐχὶ μόνον δὲν εἶναι ἀποτελεσματικὸς ἀλλὰ τοὐναντίον πλειστάκις ἀποβαίνει καταστροφικός.

Ἀντιθέτως, πιστεύω, ὅπως καὶ σεῖς, ὅτι τριμερεῖς, ἐλευθέρως συνομολογούμεναι καὶ ἐνθέρμως ὑποστηριζόμεναι ἀπὸ τὰ κυρίως ἐνδιαφερόμενα μέρη ἀποτελοῦν τὴν πλέον πρακτικὴν λύσιν εἰς τὸ πρόβλημα τῆς δικαίας κατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἐπιτεύξεως κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Παρὰ ταῦτα, ἐκεῖ ὅπου ἡ τριμερὴς συνεργασία ἀποτυγχάνει νὰ δώσῃ λύσιν εἰς τὸ ὅλον πρόβλημα, ὁ πειθαναγκασμὸς παραμένει δυστυχῶς ἡ μόνη ὁδὸς τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος ἐξ ἀνάγκης δέον νὰ ἀκολουθήσῃ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ γενικωτέρου δημοσίου συμφέροντος.

Οἱαδήποτε ὠργανωμένη βιομηχανικὴ ὁμὰς — εἴτε πρόκειται περὶ συντεχνίας εἴτε πρόκειται περὶ ἐργοδοτικοῦ συνδέσμου — ἡ ὁποία προάγει πολιτικὴν καὶ ἐπιδιώξεις αἱ ὁποῖαι παραγκωνίζουν βασικὰ στοιχεῖα μιᾶς ὁλοκληρωμένης, ἐνιαίας καὶ ἰσορροπημένης ἐθνικῆς κοινωνικοοικονομικῆς πολιτικῆς θὰ ὁδήγει εἰς ἀποτυχίαν καὶ οὐδόλως θὰ ἐξυπηρέτει τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Διότι, συμφώνως πρὸς τὸ φθέγμα τοῦ ἀειμνήστου Τζὼν Κέννεντυ.

«Καμμία ὁμὰς ἀτόμων δὲν δύναται ἐπὶ μακρὸν νὰ νέμεται τοὺς οἰκονομικοὺς καρποὺς τῆς παραγωγῆς, ἐν ἀπομονώσει ἀπὸ τὰς λοιπὰς κοινωνικὰς ὁμάδας, χωρὶς νὰ προκαλέσῃ τὴν μῆνιν καὶ τὴν ὀργὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι στεροῦνται τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς».

Οὕτω, εἰς τὴν βιομηχανίαν, ὅπως καὶ εἰς περίπτωσιν οἱασδήποτε πολιτικῆς. διαρκὴς εἰρήνη ἐπιτυγχάνεται μόνον ἐὰν αὕτη θεμελιοῦται ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Ἅπαξ ἔτι ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ οὐσιῶδες πρόβλημα εἶναι ἐκεῖνο τῆς σταθερᾶς καὶ συνεχοῦς μειώσεως, ἂν ὄχι τῆς τελείας ἐξαλείψεως τῶν ποικίλης μορφῆς ἀνισοτήτων εἰς τὴν ζωήν. Φαίνεται ὅτι ἐπέστη διὰ τὴν Κύπρον ὁ χρόνος — ὡς συμβαίνει καὶ μὲ τὰς πλέον ἀνεπτυγμένας καὶ ἀναπτυσσομένας χώρας — νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ δύσκολον τοῦτο πρόβλημα ὑπὸ τὰς μορφὰς ὑφ' ἃς ἐμφαίνεται σήμερον.

Αὐτὰ εἶναι τὰ βασικά. τὰ ζωτικὰ καὶ μεγάλης σημασίας θέματα τὰ ὁποῖα τίθενται σήμερον ἐνώπιον τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος τῆς Κύπρου. Αὐτὰ εἶναι τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα σήμερον τίθενται ὑπεράνω τῶν στενῶν συμφερόντων καὶ τῶν στενῶν ἐπιδιώξεων οἱασδήποτε συντεχνιακῆς ὁμάδος ἐν Κύπρω. Αὐτὰ εἶναι σήμερον τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπιλύση τὸ συντεχνιακὸν κίνημα. ἐν συνεργασία μετὰ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῆς κυβερνήσεως, ἐὰν πρόκειται τὸ ἐπίπεδον ζωῆς καὶ οἱ κοινωνικοί μας θεσμοὶ νὰ ἐπιβιώσουν — καὶ πολὺ περισσότερον νὰ βελτιωθοῦν — πρὸς ἀμοιβαῖον ὄφελος τῶν μελῶν τῶν συντεχνιῶν καὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὡς συνόλου. Ἐν κατακλείδι, αὐτὰ εἶναι τὰ προβλήματα εἰς τὴν λύσιν τῶν ὁποίων τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου μου ἔχομεν ἀφιερώσει ἑαυτούς.

Δὲν τρέφω ψευδαισθήσεις περὶ τῶν ἐμποδίων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζομεν καὶ θὰ ἀντιμετωπίζωμεν εἰς τὸν δρόμον μας. Τὰ κεκτημένα δικαιώματα, ἀπόλυτα προνόμια, ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἡ προκατάληψις, ἡ ἀλαζονικὴ δύναμις — καὶ ἡ ἀπέχθεια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως πρὸς ἀλλαγὴν — ὅλοι οἱ ἐν λόγῳ παράγοντες συγκλίνουν εἰς τὸ νὰ καταστήσουν τὸ ἔργον μας σκληρὸν καὶ ἐπίμοχθον.

Θέλω νὰ ἐλπίζω ὅμως ὅτι εἰς τὸν δύσκολον τοῦτον ἀγῶνα τὰ μέλη τῆς ΕΤΥΚ ὡς συνόλου καθὼς καὶ ἡ ἡγεσία αὐτῆς θὰ συνεργασθοῦν μαζί μου, ὡς ἔπραξαν καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ θὰ θέσουν εἰς τὴν διάθεσίν μου τὴν εὐρεῖαν πεῖραν των, ἣν πολύπλευρον αὐτῶν κατάρτισιν, τὴν τεραστίαν των δύναμιν καὶ τὴν ἀκλόνητον μονολιθικότητά των, χάριν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ, δι' ἕνα καλύτερον αὔριον δι' ὁλόκληρον τὸν Κυπριακὸν λαόν, χάριν τῆς ἐπιτεύξεως κοινωνικῆς δικαιοσύνης ὑπὸ συνθήκας ἐλευθέρας καὶ δημοκρατικὰς εἰς τὸν τομέα τῆς ἐργασίας.

Μὲ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα καὶ μὲ ὑψηλὰς προσδοκίας εὔχομαι κάθε ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου σας».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ
Χειροῦργος Ὀδοντίατρος
Κάνιγγος 7
2ος ὄροφος
Τηλ. 630.277
Δέχεται τοὺς Ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης μὲ τὸ ἰσχῦον τιμολόγιον ΤΥΠΕΤ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΣΤΑΚΟΖΙΟΥ
Χειροῦρχος Ὀδοντίατρος
Δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πινδάρου 11 καὶ Σόλωνος Ἰατρεῖον της ἐπὶ συνεντεύξει ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου Ὑγείας. Τηλέφωνον 626.095

Ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Μετέχει τοῦ τουρνουὰ ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων τῶν Τραπεζῶν τὸ ὁποῖον διωργάνωσε ἡ Ο.Τ.Ο.Ε. Εἰς τὸν πρῶτον ἀγῶνα της μετὰ τῆς ὁμάδος Προσωπικοῦ Τραπέζης Ἑλλάδος ἠττήθη μὲ τέρματα 2—0. Εἰς τὸν ἀγῶνα της μετὰ τῆς ὁμάδος τῆς Τραπέζης Πίστεως ἐπεβλήθη αὐτῆς μὲ 4—0.

Νὰ ἀσφαλισθοῦν οἱ ἀσκοῦντες ταμιακὴν διαχείρισιν

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.) τοὺς ὁποίους εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συνάδελφοί των καὶ νὰ ὑποπίπτουν, παρ' ὅλην τήν, ἣν καταβάλουν ὁμοίαν μὲ αὐτοὺς ἢ καὶ μείζονα, ἐπιμέλειαν εἰς διαχειριστικὰ λάθη καὶ νὰ καθίστανται ὁμοίως μὲ αὐτούς, παρ' ὅλα τὰ λαμβανόμενα μέτρα, θύματα ἀπάτης, κλοπῆς, ποικίλης φύσεως ἀτειλῶν καὶ ἄλλων ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν. Τοιαῦται περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν γνωσταὶ παρ' ἡμῖν, ἐπιβεβαιοῦν τὸ γεγονὸς αὐτό.

Ἡ ὑπὸ τύπον ταμιακοῦ ἐπιδόματος ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος καθιερωθεῖσα εἰς τινας περιπτώσεις ἐν ὄψει τῆς μέχρι πρὸ καιροῦ ἐντάσεως, ἐκτάσεως καὶ μορφῆς τῶν τραπεζικῶν συναλλαγῶν, ἐμφανίζεται ἐν ὄψει πλέον τῆς συγχρόνου πραγματικότητος ὑποτυπώδης καί ἀνίκανος νὰ λύση τὸ πρόβλημα καὶ νὰ θεραπεύση τὸ κακόν.

Ἐπιβάλλεται ἑπομένως ὅπως θεσπισθοῦν ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν τὰ προσήκοντα προστατευτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς κατηγορίας αὐτῆς τῶν ὑπαλλήλων των, ὥστε νὰ μὴ καταστρέφωνται καὶ ἐκμηδενίζωνται μάλιστα δὲ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως ἀκόμη καὶ ὁλικῶς ὅταν κατ' ἀναπόφευκτον τρόπον, καταστῶσι τοιαῦτα θύματα. Καὶ ὥστε ἐπὶ πλέον νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ διαρκοῦς φόβου καὶ τῆς ὄχι μόνον ψυχικῶς φθοροποιοῦ, ἀγωνίας πρὸ τοῦ ἐνδεχομένου τῆς καταστροφῆς καὶ ἐκμηδενίσεώς των. Ἐπιβάλλεται ὅπως θεσπισθοῦν παρόμοια τουλάχιστον τοιαῦτα προστατευτικὰ μέτρα μὲ τὰ ληφθέντα καὶ λαμβανόμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Τραπεζῶν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους των τῆς κατηγορίας ταύτης.

Καὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα τοιαῦτα προστατευτικὰ μέτρα συνίστανται κυρίως εἰς τήν, εἰς ἀνάλογα ποσά, καθιριζομένην, ἀσφάλισιν, παρ' ἀνεγνωρισμέναις ἀσφαλιστικαῖς ἑταιρείαις, τῶν μὲ ταμιακὴν — χρηματικὴν διαχείρισιν καὶ διακίνησιν ἐπιφορτισμένων ὑπαλλήλων τῶν Τραπεζῶν, ἥτις ἀσφάλισις εἶναι μεγάλως διαδεδομένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ τῆς κατηγορίας ταύτης τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι θὰ παύσουν νὰ ὑφίστανται αὐτοὶ τὰς καταστρεπτικὰ

Βασικαὶ ἀρχαὶ Γενικῆς Λογιστικῆς

● Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΜΕΛΙΔΗ

Ἡ ἐπιβίωσις τοῦ ἀνθρώπου προϋποθέτει τὴν δημιουργίαν τῶν ἀγαθῶν. Ἐντὸς τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων λαμβάνει χώρα μία διαρκὴς προσπάθεια ἀποκτήσεως ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν. Εἰς τὴν σύγχρονον ἐλευθέραν συναλλακτικὴν οἰκονομίαν, χαρακτηριστικὸν τῆς ὁποίας τυγχάνει ἡ τεραστία ἐξέλιξις τοῦ καταμερισμοῦ ἔργων καί ἐργασίας, τόσον ἡ παραγωγὴ τῶν ἀγαθῶν ὅσον καὶ ἡ διάθεσις τούτων, πραγματοποιεῖται μέσῳ τῶν πάσης φύσεως καὶ μορφῆς ἐπιχειρήσεων.

Αἱ ἐπιχειρήσεις ἢ ὅπως ὀνομάζονται ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ «οἰκονομικαὶ μονάδες», ἀποτελοῦν τὰ κύτταρα τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας. Αὗται ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς ὀργανισμοὺς τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου· καὶ τοῦτο διότι ὅπως ἀκριβῶς τὰ ὄντα τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου γεννῶνται, ἀναπτύσσονται καὶ ἀποθνήσκουν, τοιουτοτρόπως καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις δημιουργοῦνται, ἀναπτύσσουν οἰκονομικὴν δραστηριότητα καί ἀποσύρονται τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ θνησιμότης τῶν ἐπιχειρήσεων ἀποτελεῖ τὴν ἀχίλλειον πτέρναν τῆς ἀναπτύξεως πάσης ἐθνικῆς οἰκονομίας. Τὰ αἴτια τῆς θνησιμότητος τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι ποικίλα· ἐκεῖνα ὅμως ποὺ ἐπιφέρουν τεραστίας δυσμενεῖς κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐπιπτώσεις εἶναι τὰ ἀναγόμενα ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τῆς συναλλακτικῆς των δραστηριότητος.

Ἡ ἐξαφάνισις ἐκ τῆς ἐνεργοῦ οἰκονομικῆς δράσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἡ μείωσις τῆς οἰκονομικῆς των δραστηριότητος, ἀποτελεῖ ὄντως τὸν πλέον δυσμενῆ οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν παράγοντα.

Ἡ ἐν κοινωνίᾳ συμβίωσις τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ τεχνικὴ ἐξέλιξις καὶ ὁ πολιτισμός, ἀπέδειξεν ὅτι πρόοδος ὑπάρχει πρὸς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, οἰκονομικούς, ἐθνικούς, κοινωνικούς, τότε μόνον ὅταν αἱ ἀνθρώπιναι ἐνέργειαι μελετῶνται, προγραμματίζονται βάσει τῶν δεδομένων τῆς ἐπιστήμης καὶ εἶτα τίθενται εἰς ἐφαρμογήν.

Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῶν ἐλευθέρων λαῶν, εἶναι ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία κυριαρχεῖ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὁ δὲ κρατικὸς ὀφθαλμὸς παρακολουθεῖ καὶ καθοδηγεῖ τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα αὐτῆς.

Ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις τῶν πάσης φύσεως καὶ μορφῆς ἐπιχειρήσεων, τυγχάνει ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καί ἀνάπτυξιν αὐτῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀφ' ἑνός, τῆς εὐημερίας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ λογιστική, ὡς αὐτοτελὴς κλάδος τοῦ οἰκονομικοῦ λογισμοῦ, τυγχάνει ἡ βασικὴ καὶ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πάσης φύσεως καὶ μορφῆς ἐπιχειρήσεων.

Ἡ αὔξησις τῶν πάσης φύσεως καὶ μορφῆς οἰκονομικῶν μονάδων, ἡ προσαρμογὴ εἰς τὴν πολυδαίδαλον οἰκονομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐξέλιξιν, ἡ θέσπισις νέων νομοθετημάτων προσηρμοσμένων εἰς τὰς συγχρόνους περὶ οἰκονομικῶν φαινομένων ἀντιλήψεις, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ πλέον πολύπλοκον καὶ πολυάριθμον τῶν οἰκονομικῶν συναλλαγῶν, καθιστᾶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τήν, ἐπὶ ἐπιστημονικῶν μεθόδων, οὐχὶ καταστιχογραφίας, ἐκμάθησιν τῆς λογιστικῆς, καθισταμένης ταύτης εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἐνδιαφέροντος, πρὸ πάντων διὰ τὴν χώραν μας, τῶν φορέων τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς πολιτείας.

1. ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

Οἰκονομικὴ μονὰς εἶναι ἡ ἔχουσα περιουσιακὴν αὐτοτέλειαν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς, τοὐτέστιν φύσεως, ἀποταμιευτικοῦ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας.

Οἱ διευθύνοντες τὰς οἰκονομικὰς μονάδας συνδυάζουν τοὺς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκονομίας, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ μεγαλυτέρου δυνατοῦ ἀποτελέσματος διὰ τῆς μικροτέρας δυνατῆς προσπαθείας. Ἡ βασικὴ αὕτη ἀρχὴ τῆς οἰκονομίας, ὡς προσφυῶς παρατηρεῖ ὁ καθηγητὴς μας κ. Μ. ΤΣΙΜΑΡΑΣ, τυγχάνει ψυχολογικὸν φαινόμενον καθολικῆς ἰσχύος ἔχον βιολογικὴν ὑπόστασιν.

Ὁ κόσμος τῶν οἰκονομικῶν μονάδων, ἐν δεδομένῃ ἐλευθέρᾳ οἰκονομίᾳ, τυγχάνει πολυάριθμος· ἓν κατάστημα τροφίμων, ἓν ἐργοστάσιον, ἓν κατάστημα ἐπίπλων, μία Τράπεζα, ἓν ξενοδοχεῖον, μία ἐπιχείρησις προμηθείας κ.λ.π., ἀποτελοῦν οἰκονομικὰς μονάδας.

Αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες διακρίνονται βάσει διαφόρων κριτηρίων διὰ τὴν ἐπιτυχῆ παρακολούθησίν των ὑπὸ τῆς λογιστικῆς. Τὰ πλέον ἐνδεδειγμένα ἐπιστημονικῶς κριτήρια διακρίσεως αὐτῶν εἶναι:

α) Ἀναλόγως τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀσχολίας αὐτῶν, εἰς βιομηχανικάς, ἐμπορικὰς καὶ παροχῆς ὑπηρεσιῶν.

Βιομηχανικαί: Εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι μεταποιοῦν, ἐξευγενίζουν τὴν πρώτην ὕλην μέχρις ὅτου αὕτη καταστῇ ἕτοιμον προϊὸν χρήσιμον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν. Αὗται καλοῦνται καὶ παραγωγικαί.

Ἐμπορικαί, ἢ ἐπιχειρήσεις τοῦ διανεμητικοῦ ἐμπορίου εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι διοχετεύουν τὰ ἕτοιμα προϊόντα εἰς τὸν τελικὸν καταναλωτήν.

Παροχῆς ὑπηρεσιῶν: Εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι προσφέρουν ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς συναλλακτικῆς δραστηριότητος τῶν ἀνθρώπων, π.χ. Ἔν ξενοδοχεῖον, μία κλινική, μία Τράπεζα κ.ἄ., τυγχάνουν ἐπιχειρήσεις παροχῆς ὑπηρεσιῶν.

β) Ἀναλόγως τοῦ φορέως αὐτῶν, αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες διακρίνονται εἰς ἰδιωτικάς, δημοσίας, μικτάς.

γ) Ἀναλόγως τοῦ μεγέθους αὐτῶν, αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες διακρίνονται εἰς μικράς, μέσας, μεγάλας. Τὰ ὅρια τῆς διακρίσεως ταύτης τῶν οἰκονομικῶν μονάδων τυγχάνουσι ρευστὰ καὶ συγκεχυμένα· διαφέρουσι ταῦτα τόσον κατὰ χρόνον, ὅσον καὶ κατὰ τόπον.

δ) Ἀναλόγως τῆς τιμολογιακῆς αὐτῶν πολιτικῆς, αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες διακρίνονται εἰς ποριστικάς, κτητικάς, ἐξισωτικάς. Ἡ διάκρισις αὕτη τῶν οἰκονομικῶν μονάδων τυγχάνει ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται, ἰδία τεχνικὴ εἰς τὰς ἐν λόγῳ περιπτώσεις διὰ τὴν λογιστικὴν παρακολούθησιν αὐτῶν. Ἐπομένως ἔχομεν τὴν λογιστικὴν ἥτις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως καὶ μορφῆς οἰκονομικῶν μονάδων ποριστικοῦ προορισμοῦ, τὴν λογιστικὴν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἥτις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν κτητικῶν οἰκονομικῶν μονάδων καὶ τὴν λογιστικὴν τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἥτις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐξισωτικῶν οἰκονομικῶν μονάδων. Ἐπί τῶν δύο τελευταίων περιπτώσεων ἐφαρμόζονται αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ποριστικαί: Εἶναι ἐκεῖναι αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες αἱ ὁποῖαι συνδυάζουσαι τοὺς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς οὓς διαθέτουσιν ἐπιδιώκουν οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα θετικόν, ἀνεξαρτήτως ἂν ἐκ τῶν ὑστέρων αἱ προβλέψεις των καταστοῦν ἀβάσιμοι· δηλαδὴ ἐπιδιώκουν ἔναντι τῶν διατεθεισῶν δαπανῶν μεγαλύτερα ἔσοδα, τῆς διαφορᾶς μεταξὺ ἐσόδων - δαπανῶν, δεικνυούσης τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον νόμιμος κάτοχος τυγχάνει ὁ φορεὺς ἢ οἱ φορεῖς τῶν οἰκονομικῶν τούτων μονάδων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπάγονται αἱ πάσης φύσεως καὶ μορφῆς ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Κτητικαί: Εἶναι ἐκεῖναι αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες, αἱ ὁποῖαι συνδυάζουσαι καί αὗται τοὺς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς, ἐπιδιώκουν ἀποτέλεσμα θετικόν, τὸ ὁποῖον ὅμως πρὸς οὐδένα διανέμεται, ἀλλὰ διατίθεται διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως αὐτῶν, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ μεγαλύτερος ἐν τῷ μέλλοντι κοινωνικὸς σκοπός, εἰς ὃν καὶ πρωταρχικῶς ἀποβλέπουν. Τοιαύτης μορφῆς οἰκονομικαὶ μονάδες τυγχάνουσι τὰ πάσης φύσεως καὶ μορφῆς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Ἔν κρατικὸν θέατρον, ἓν νοσοκομεῖον, ἓν κοινωφελὲς ἵδρυμα, ἀνήκουσι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην.

Ἐξισωτικαί: Εἶναι ἐκεῖναι αἱ οἰκονομικαὶ μονάδες αἱ ὁποῖαι εἰς οὐδένα ἀποτέλεσμα ἀποβλέπουσι, συνδυάζοντες τοὺς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς, ἀποτέλεσμα τοὐτέστιν οἰκονομικόν, δηλαδὴ κέρδος, ἀλλὰ ἐπιδιώκουσι καθαρῶς κοινωνικὸν σκοπόν. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἔχομεν τὸ κράτος, τοὺς Δήμους καὶ τὰς κοινότητας.

Πλείονα περὶ τῶν οἰκονομικῶν μονάδων πραγματεύεται ἡ αὐτοτελὴς ἐπιστήμη τῆς «ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐπιχειρήσεων», ἡ γνῶσις τῆς ὁποίας τυγχάνει ἀπαραίτητος, διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τοῦ λογιστοῦ - ὀργανωτοῦ.

Τοῦ λοιποῦ, ἀντὶ τοῦ ὅρου «οἰκονομικὴ μονὰς» θὰ χρησιμοποιοῦμεν πολλάκις τὸν ὅρον «ἐπιχείρησιν», καθ' ὅσον ἀναφερόμεθα εἰς τὰς ποριστικὰς οἰκονομικὰς μονάδας.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
ΜΕΡΟΣ Α'.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1. Βασικαὶ ἔννοιαι.

Ὅπως κάθε ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς διὰ νὰ ἐπιβιώσῃ καὶ ἀντιπαρέλθῃ τὰς συνεπείας τῶν ἀσθενειῶν ἔχει ἀνάγκην ἰατρικῆς παρακολουθήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἰατρικῶν γνωματεύσεων, οὕτω καὶ πᾶς οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς (ἰδιωτικὸς ἢ δημόσιος, μικρὸς ἢ μεγάλος), ἔχει ἀνάγκην ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως καὶ παρακολουθήσεως τῆς ἐν γένει πορείας του εἰς τὸν στίβον τῶν οἰκονομικῶν συναλλαγῶν. Ἡ συστηματικὴ παρακολούθησις, δυνάμει ἐπιστημονικῶν κριτηρίων, τῶν μεταβολῶν, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, τῆς περιουσίας τῶν ἐπιχειρήσεων, συνιστᾷ τὴν ἔννοιαν τῆς λογιστικῆς.

Ἐδόθησαν πλεῖστοι ὅσοι ὁρισμοὶ τῆς λογιστικῆς τόσοι, ὅσοι καί... οἱ συγγραφεῖς. Τὸ σημεῖον ἐπαφῆς πάντων τῶν ὁρισμῶν εἶναι τὸ τῆς παρακολουθήσεως τῶν μεταβολῶν τῆς περιουσίας. Ἡ παρακολούθησις αὕτη τῶν μεταβολῶν τῆς περιουσίας μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐποπτείαν, εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἀποτελέσματος, εἰς τὴν ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων διὰ προγραμματισμὸν τοῦ μέλλοντος, εἰς στατιστικὰς συγκρίσεις. Πάντα ταῦτα, ἐπιτυγχάνονται διὰ τῆς ὀρθολογιστικῆς παρακολουθήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, μέσῳ τοῦ ἀριθμητικοῦ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖον συγκεντροῦται διὰ τῆς λογιστικῆς. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ λογιστικὴ ὡς ἐπιστήμη ἐκπληροῖ προορισμὸν τερατώδους οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς, καὶ ἐθνικῆς σημασίας.

Διὰ νὰ κατανόηση τις πλήρως τὴν λογιστικὴν ἀπαιτεῖται καὶ πλήρης ἐπιβάρυνσις εἰς δύο βασικὰς ἐννοίας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ὄντως τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος αὐτῆς. Αἱ ἔννοιαι αὗται εἶναι: Τὸ Ἐνεργητικὸν καὶ τὸ Παθητικόν.

1. 1. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ: Ἐνεργητικὸν ἢ περιουσία λέγοντες ἐννοοῦμεν τὸ σύνολον τῶν μέσων δράσεως παντὸς αὐτοτελοῦς οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὡς ἀφετηρία δέον νὰ διαστείλωμεν ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ νομικῆς ἀπόψεως τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν καθ' ἑαυτήν, ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ φορέως ἢ τῶν φορέων αὐτῆς. Διὰ τῆς λογιστικῆς παρακολουθοῦμεν τὴν περιουσιακὴν σύνθεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς ἰδεατῆς προσωπικότητος ἀνεξαρτήτου τοῦ προσώπου, τοῦ ἢ τῶν φορέων αὐτῆς. Ἡ διάκρισις αὕτη τυγχάνει πρωταρχικῆς σημασίας διὰ τὴν καθ' ὅλου ἀνάπτυξιν τῆς περαιτέρω ἀναλύσεως. Τὰ μέσα δράσεως πάσης ἐπιχειρήσεως ἀποκαλούμενα οἰκονομικὰ ἀγαθὰ δέον νὰ ἀνήκουν ἀφ' ἑνὸς μὲν κατὰ κυριότητα νόμιμον εἰς αὐτήν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ὦσιν δεκτικὰ ἀποτιμήσεως εἰς χρῆμα. Εὐρυτέραν ἔννοιαν ἔχει ὁ νομικὸς ὁρισμὸς τῆς περιουσίας, ὅστις ὁρίζεται ὡς τὸ σύνολον τῶν ὑφισταμένων ἐννόμων σχέσεων, δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, τῶν ὑποκειμένων εἰς χρηματικὴν ἀποτίμησιν.

1. 2. Διακρίσεις Ἐνεργητικοῦ.

α) Ἐξ ἀπόψεως μορφῆς. Ἡ περιουσία μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἀποτελεῖται ὄχι μόνον ἐξ ὑλικῶν ἀξιῶν, αἵτινες ἐμπίπτουσαι εἰς τὴν ἄμεσον ἀντίληψιν παντὸς δύνανται νὰ ἐξατομικευθοῦν, ἀλλὰ καί ἐξ ἄϋλων τοιούτων ὡς εἶναι ἡ «φήμη», ἡ «πελατεία», τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν δεκτικῶν βιομηχανικῆς ἀξιοποιήσεως ἐφευρέσεων, ἡ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις ἰδιάζουσα νομικὴ ἢ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς ἐπιχειρήσεως συνιστώσης τὴν ἔννοιαν τῆς ὑπεραξίας (GOOD WILL) εἰς ἣν περίπτωσιν ἔχει μονοπωλιακὸν χαρακτῆρα ἢ προνομιακὴν τοποθεσίαν καὶ μεταχείρισιν ἐκ μέρους τοῦ κράτους, τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐπωνυμίας καὶ τοῦ σήματος κ.ἄ.

Συνοψίζοντες τὰ ἀνωτέρω δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα μιᾶς ἐπιχειρήσεως διακρίνονται εἰς ὑλικὰ - ἐνσώματα καὶ εἰς ἄϋλα - ἀσώματα. Ἡ διάκρισις αὕτη τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τυγχάνει λίαν οὐσιώδης ὡς πρὸς τὴν ἀποτίμησίν των.

Ἡ ἀποτίμησις τῶν ἐνσωμάτων περιουσιακῶν στοιχείων ἐρειδομένη εἰς μαθηματικοὺς ὑπολογισμούς, ἁπλοῦς ἢ καὶ συνθέτους, δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ἐπακριβῶς μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια, ἐνῶ ἡ ἀποτίμησις τῶν ἀσωμάτων στοιχείων τῆς ἐπιχειρήσεως τυγχάνει αὐθαίρετος καὶ ἐνέχει μεγάλην δόσιν ὑποκειμενικότητος.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΦΩΤΗΣ Β. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιευτὴρ - Χειρουργὸς Γυναικολόγος
Εἰδικὸς εἰς τὴν θεραπείαν Στειρότητος
Εἰδικευθεὶς ἐπὶ δετίαν εἰς Σκανδιναβίαν καὶ Μ. Βρεταννίαν
Τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσ. ST. ANDREW'S τοῦ Λονδίνου
Τ. HONORARY REGISTRAR τοῦ Τμήματος ΣΤΕΙΡΟΤΗΤΟΣ ΓΟΝΙΜΟΤΗΤΟΣ & ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΙΑΣ Τοῦ UNIVERSITY COLLEGE HOSP. MEDICAL SCHOOL τοῦ Λονδίνου
Ἰατρεῖον: Σόλωνος 46
Κολωνάκι (Τ.Τ. 135)
Τηλ. 633.875
Δέχεται: Δευτέρα — Τετάρτη Παρασκευὴ 5 - 8
Τηλ. Οἰκίας: 763.215

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΒΟΗΘΗΜΑ ΑΕΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΛΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ

Ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἐκυκλοφόρησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀνακοινώσεις, ἀφορῶσαι εἰς τὸ βοήθημα ἀεροθεραπείας, τὸ βοήθημα λουτροθεραπείας καὶ τὸ βοήθημα προσχολικῆς μερίμνης.

Α) ΒΟΗΘΗΜΑ ΑΕΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

«Ἀνακοινοῦνται εἰς τὰ Μέλη τὰ κάτωθι, σχετικῶς μὲ τὴν χορήγησιν τοῦ βοηθήματος ἀεροθεραπείας διὰ τὸ ἔτος 1973:

1) Οἱ ἐκ βαρέων πνευμονικῶν παθήσεων πάσχοντες καὶ ἔχοντες ἀνάγκην βοηθήματος ἀεροθεραπείας, δέον ὅπως ἀπὸ σήμερον ἔρχωνται εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου (Δίδα Ἀναδιώτου τηλ. 491) πρὸς λῆψιν σχετικῶν ὁδηγιῶν.

2) Τὸ βοήθημα ἀεροθεραπείας καθωρίσθη εἰς δρχ. 2.500 καταβλητέας ἐπὶ ὑπογραφῇ ἐπιστολῆς, δι' ἧς ἀναλαμβάνεται ἡ ὑποχρέωσις προσκομίσεως μέχρι 30.11.73 ὑπὸ τοῦ μέλους εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Τ.Υ. Π.Ε.Τ. ὑπευθύνου δηλώσεως ἐπὶ ἐντύπου σφραγιστοῦ χάρτου, δρχ. 10 (δέκα) εἰς ἣν νὰ δηλοῖ ὅτι μετέβη καὶ ἐνοικίασεν οἰκίαν ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἄλλως τὸ ποσὸν τοῦ βοηθήματος θὰ παρακρατηθῇ ἐκ τῆς μισθοδοσίας ἢ συντάξεως.

3) Οἱ τυγχάνοντες ἐγκρίσεως βοηθήματος ἀεροθεραπείας καὶ παραμένοντες μονίμως εἰς τὴν ἐξοχὴν (Προάστεια: Φιλοθέη, Χαλάνδρι, Ἁγία Παρασκευή, Ἀμαρούσιον, Κηφισιά, Μελίσσια, Ἑκάλη κλπ.) θὰ λάβωσι τὸ ἥμισυ τοῦ βοηθήματος, ἤτοι Δρχ. 1.250. Ἐφ' ὅσον ὅμως μεταβαίνουν εἰς ἐξοχήν, δικαιοῦνται ὁλοκλήρου τοῦ βοηθήματος ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς 2 παραγράφου.

4) Βοηθήματος ἀεροθεραπείας δὲν δικαιοῦνται οἱ κατὰ τὸ 1972 τυχόντες τοιούτου βοηθήματος καὶ μὴ προσκομίσαντες τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά.

Σημείωσις: Ἐφ' ὅσον εἷς τὸ αὐτὸ μέλος ἐγκριθῇ καὶ βοήθημα Λουτροθεραπείας τοῦτο δικαιοῦται μόνον τοῦ ἑνὸς βοηθήματος.

Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ χορηγουμένου ὡς ἄνω βοηθήματος τάσσεται προθεσμία μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1973 πρὸς ἀπόληψιν τούτου ὑπὸ τῶν δικαιούχων μελῶν, μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας τὸ δικαίωμα πρὸς ἀπόληψιν αὐτοῦ ἀποσβέννυται ὁριστικῶς».

Β) ΒΟΗΘΗΜΑ ΛΟΥΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

«Ἀνακοινοῦνται εἰς τὰ Μέλη, τὰ κάτωθι, σχετικῶς μὲ τὴν χορήγησιν τοῦ βοηθήματος λουτροθεραπείας διὰ τὸ ἔτος 1973:

1) Διὰ τὰ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα μέλη, τὰ ὁποῖα ἔτυχον ἐγκρίσεως βοηθήματος λουτροθεραπείας κατὰ τὸ ἔτος 1972, δὲν παρίστανται ἀνάγκη προσκομίσεως νέας ἰατρικῆς γνωματεύσεως, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται νὰ μεταβοῦν εἰς λουτρόπολιν διαφόρου θεραπευτικῆς ἰδιότητος ἀπὸ τῆς περυσινῆς.

2) Τὰ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα μέλη, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται τὸ πρῶτον εἰς λουτροθεραπείαν δέον νὰ προσκομίσωσι (Καν Λύγγρη) αἴτησιν ἐπὶ εἰδικοῦ ἐντύπου μετὰ ἰατρικῆς γνωματεύσεως ἢ ἑτέρων δικαιολογητικῶν (ἀκτινογραφίαι κλπ.) ἐξ ὧν νὰ προκύπτη ἐπιτακτικὴ καὶ ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη λουτροθεραπείας.

Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις δέον νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου 1973.

3) Βοηθήματος λουτροθεραπείας δικαιοῦνται τὰ ἄμεσα καὶ ἔμμεσα μέλη, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ Ταμεῖον ἀπὸ πενταετίας.

4) Βοηθήματος λουτροθεραπείας δικαιοῦται, ἐπίσης, ἓν ἐκ τῶν προστατευομένων μελῶν ἀμέσου μέλους.

5) Δὲν ἀναγνωρίζεται δαπάνη δι' ἐκτέλεσιν λουτρῶν εἰς Λουτρόπολιν διάφορον ἐκείνης, δι' ἣν ἐνεκρίθη ἡ λουτροθεραπεία, πλὴν ἐὰν πρόκειται διὰ λουτρόπολιν τῆς αὐτῆς θεραπευτικῆς ἰδιότητος βεβαιουμένης ὑπὸ ἰατροῦ ΤΥΠΕΤ.

6) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λουτροθεραπεία ἤθελε λάβει χώραν εἰς ἑτέραν τῆς καθορισθείσης λουτρόπολιν, ἢ δὲν πραγματοποιηθῇ τοιαύτη, τὸ καταβληθὲν ποσὸν θὰ καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ λαβόντος τοῦτο καὶ θὰ εἰσπράττεται ἀμέσως ἐκ τῆς μισθοδοσίας ἢ συντάξεως αὐτοῦ.

7) Διὰ ποσιθεραπείαν οὐδὲν βοήθημα χορηγεῖται.

8) Τὸ καταβλητέον διὰ λουτροθεραπείαν ποσὸν καθωρίσθη ὡς ἀκολούθως:

Ἄμεσα μέλη:

	Δρχ.
α) 15 φυσικὰ λουτρὰ	1.500
β) 15 τεχνητὰ λουτρὰ ἐν Λουτροθεραπευτηρίῳ	500
γ) 15 θαλάσσια θερμὰ λουτρὰ	400
δ) 15 λουτρὰ Βουλιαγμένης	600

Διὰ τὰ ἄμεσα μέλη τὰ τυγχάνοντα ἐγκρίσεως φυσικῶν λουτρῶν καὶ ὑποβαλλόμενα εἰ ςθεραπείαν διὰ τεχνητῶν λουτρῶν τὸ βοήθημα καθωρίσθη εἰς Δρχ. 600.

Ἔμμεσα μέλη:

	Δρχ.
α) 15 τεχνητὰ λουτρὰ ἐν Λουτροθεραπευτηρίῳ	500
β) 15 θαλάσσια θερμὰ λουτρὰ	400

9) Εἰς τοὺς δικαιουμένους λουτροθεραπείας τὸ χορηγούμενον ποσὸν προκαταβάλλεται.

10) Τὸ βοήθημα φυσικῶν λουτρῶν χορηγεῖται, συμφώνως τῷ Κανονισμῷ, διὰ παραμονὴν ἐν τῇ Λουτροπόλει ἐπὶ 15 τοὐλάχιστον ἡμέρας καὶ ἐκτέλεσιν ἰσαρίθμων λούσεων. Διὰ παραμονὴν ἐν τῇ Λουτροπόλει ἐπὶ 10—14 ἡμέρας μὲ ἰσαρίθμους λούσεις ἀφαιρεῖται δι' ἑκάστην ἐπὶ ἔλαττον ἡμέραν παραμονῆς τὸ 1)20 τοῦ βοηθήματος.

Διὰ παραμονὴν κάτω τῶν 10 ἡμερῶν οὐδὲν βοήθημα χορηγεῖται.

11) Ὑποβλητέα δικαιολογητικά:

α) Ὁ δικαιούμενος βοηθήματος φυσικῶν λουτρῶν θὰ ἐφοδιάζεται παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ τὴν λουτρόπολιν μὲ εἰδικὸν «Δελτίον» ὑποβαλλομένου εἰς Λουτροθεραπείαν, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του καὶ οὐχὶ πέραν τῆς 30.11.73 εἰς τὸ Ταμεῖον δεόντως συμπεπληρωμένον καὶ θερημένον παρὰ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

β) Ὁ ἰδικαιούμενοι βοηθήματος τεχνητῶν λουτρῶν θὰ προσκομίσωσι βεβαίωσιν τοῦ Ὑδροθεραπευτηρίου, δεόντως χαρτοσημασμένην.

Σημείωσις:

Ἐφ' ὅσον εἰς τὸ αὐτὸ μέλος ἐγκριθῇ καὶ βοήθημα Ἀεροθεραπείας τοῦτο δικαιοῦται μόνον τοῦ ἑνὸς βοηθήματος.

Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ χορηγουμένου ὡς ἄνω βοηθήματος τάσσεται προθεσμία μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1973 πρὸς ἀπόληψιν τούτου ὑπὸ τῶν δικαιούχων μελῶν, μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας τὸ δικαίωμα πρὸς ἀπόληψιν αὐτοῦ ἀποσβέννυται ὁριστικῶς.

Γ) ΒΟΗΘΗΜΑ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ

«Ἀνακοινοῦται πρὸς τὰ Μέλη, ὅτι τὸ βοήθημα Προσχολικῆς Μερίμνης, διὰ τὸ ἔτος 1973, καθωρίσθη δι' ἑκαστον τέκνον εἰς δρχ. 1.200.

Τὸ ἐν λόγῳ βοήθημα θέλει καταβληθῇ διὰ τὰ ἐγγεγραμμένα εἰς τ

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΔΕΙΑΣ ΝΑ ΓΙΝΗ ΜΙΣΘΟΣ

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝ

Οἱ κατωτέρω πίνακες συνοδεύουν τὸ κείμενον τῆς καταγγελίας ὑπὸ τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. τῶν Διαιτητικῶν ἀποφάσεων καὶ εἶναι ἄκρως ἀποκαλυπτικοὶ ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐξελίξεως τῶν στοιχείων τῶν τιμῶν καὶ τιμαρίθμων ἐξ ἧς προέκυψεν μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν μισθωτῶν (πίναξ 1), ἀλλὰ καὶ τῶν χορηγηθεισῶν αὐξήσεων εἰς ἄλλας κατηγορίας ἐργαζομένων (πίναξ 2).

ΠΙΝΑΞ 1

(Λιανικαὶ Τιμαὶ Ἀθηνῶν εἰς δραχμὰς ἀνὰ χιλιόγραμμον)

ΕΙΔΗ	Νοέμβριος 1971	Ἀπρίλιος 1973	Ποσ. Μεταβολὴ %
Κρέας βόειον (μπούτι) νωπὸν ...	44,40	50,80	14,4
Κρέας μόσχου (μπούτι) νωπὸν ...	60,90	71,60	17,6
Κρέας ἀμνοῦ νωπὸν	46,00	63,75	38,6
Κρέας χοιρινὸν νωπὸν	52,00	52,25	0,5
Κρέας κατεψυ. βόειον ἄνευ ὀστῶν .	36,40	50,00	37,4
Κοτόπουλα (νωπὰ)	27,40	35,85	30,8
Λιθρίνια (νωπὰ)	67,10	70,00	4,3
Σφυρίδες (νωπὲς)	84,00	84,00	—
Γόπες (νωπὲς)	33,00	33,00	—
Κέφαλοι (νωποὶ)	43,90	49,80	13,4
Μαρίδες (νωπὲς)	13,20	16,30	23,5
Λιθρίνια (κατεψυγμένα)	14,85	17,10	15,2
Φαγκριὰ (κατεψυγμένα)	19,80	25,25	27,5
Βακαλάος παστὸς	35,10	41,80	19,1
Ἐλαιόλοδον	34,30	35,15	2,5
Βούτυρον νωπὸν ἐγχώριον	58,30	66,00	13,2
Φυτίνη (½ χιλ)μον)	22,00	23,00	4,5
Καφὲς κομμένος	107,00	118,00	10,3
Ὠὰ ἡμέρας	1,80	1,90	5,5
Ὠὰ κοινὰ	1,40	1,50	7,1
Γάλα συμπεπυκνωμένον	9,80	10,30	5,1
Γάλα νωπὸν (πλαστ. φιάλη)	4,15	4,65	12,0
Κουνουπίδι	4,80	6,30	31,3
Λάχανο	4,00	4,90	22,5
Παντζάρια	4,50	4,90	8,9
Τομάτα	3,75	12,75	240,0
Πορτοκάλια	8,00	11,50	43,8
Καφὲς καφενείου	2,90	3,30	13,8
Σάπων	17,20	18,30	6,4
Κοπὴ κόμης (κουρευτικὰ)	20,00	24,00	20,0
Κινηματογράφος Α΄ προβ. (εἰσιτ.)	20,00	27,50	37,5
Κινηματογράφος Β΄ προβ. (εἰσιτ.)	12,00	17,00	41,7
Εἰσιτήριον Τρόλεϋ - Λεωφορείων εἰσ.	2,00	2,50	25,0
Ὑποδήματα ἀνδρικὰ (Σεβαστάκη)	455,00	645,00	41,7
Ὑποδήματα γυναικεῖα (Σεβαστάκη)	378,00	517,00	36,2
Βενζίνη κοινὴ (ἀνὰ λίτρον)	6,00	7,00	16,7
Βενζίνη σοῦπερ (ἀνὰ λίτρον)	7,00	8,00	14,3

Μέση ἀστάθμητος ποσοστιαία μεταβολὴ 25,8%

ΠΙΝΑΞ 2

Μέσον ἡμερομίσθιον (δρχ.)

ΚΛΑΔΟΙ	Δεκέμβριος 1966	Φεβρουάριος 1973	Μεταβολὴ %
Βιομηχ. τροφίμων	104,54	154,49	47,8
» ποτῶν	88,24	160,67	82,1
» καπνοῦ	81,90	132,78	62,1
» κλωστοϋφαντουργίας	80,63	150,52	86,7
» εἰδῶν ἐνδύσεως	100,57	180,39	79,4
» ξύλου	108,54	191,20	76,2
» ἐπίπλων	111,63	200,61	79,7
» χάρτου	89,63	136,40	52,2
» ἐκτυπώσεων	97,45	166,83	71,2
» δέρματος	115,03	158,09	37,4
» ἐλαστικοῦ	85,72	151,95	77,3
» χημικὰ	85,61	147,74	72,6
» παραγ. πετρελαίου	110,42	160,61	45,5
» κατασκευῆς μὴ μεταλ. προϊόντων	112,41	192,22	71,0
» κατασκευῆς μεταλλικῶν προϊόντων	92,31	157,71	70,8
» κατασκευῆς μηχανῶν	113,61	177,55	56,3
» κατασκευῆς ἠλεκτρ. μηχαν.	102,32	164,09	60,4
» κατασκευῆς μεταφορ. μέσων	109,88	160,87	46,4
» διάφοροι	102,28	196,32	91,9
Γενικὸν ἡμερομίσθιον	96,45	163,13	69,1

Αὔξησις τῶν μισθῶν εἰς ποσοστὸν 30%

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.) καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Οὕτως, ὁ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καταρτιζόμενος δείκτης χονδρικῆς πωλήσεως Ἀθηνῶν - Πειραιῶς ἐσημείωσεν μεταξὺ Νοεμβρίου 1971 καὶ Μαΐου 1973 αὔξησιν κατὰ 17,2%, καὶ ὁ δείκτης τιμῶν καταναλωτοῦ τῆς Ε.Σ.Υ.Ε. ἐσημείωσεν μεταξὺ Νοεμβρίου 1971 καὶ Ἀπριλίου 1973 αὔξησιν κατὰ 12,5% μὲ σημαντικῶς ἀνοδικὴν τάσιν διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Τὰ ποσοστὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπισήμως διαπεπιστωμένων αὐξήσεων: α) τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων καταναλωτικῶν εἰδῶν καὶ β) τῶν τιμαρίθμων ἀναφέρονται εἰς τιμὰς καὶ τιμαρίθμους, οἱ ὁποῖοι διεμορφώθησαν κυρίως μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1973. Ἀλλὰ κατὰ τὸν ἔκτοτε μέχρι σήμερον μεσολαβήσαντα χρόνον αἱ τιμαὶ καὶ οἱ τιμάριθμοι ηὐξήθησαν ἔτι περαιτέρω, μὲ ταχὺ ρυθμὸν καὶ ἑπομένως τὰ ποσοστὰ ταῦτα εἶναι ἤδη σημαντικῶς μείζονα.

Ἡ ἐκ τῆς ἐν γένει ἐξελίξεως τῶν στοιχείων τῶν τιμῶν καὶ τιμαρίθμων συνεπαγομένη μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων εἶναι οὕτω λίαν σημαντική, μάλιστα δὲ ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι πολὺ πλέον σημαντική, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ πολλὰ ἀγαθὰ αἱ καταβαλλόμεναι τιμαὶ εἶναι μεγαλύτεραι τῶν ἐμφανιζομένων ὡς ἐπισήμων τιμῶν (ὡς εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 πίνακα) λόγῳ δημιουργίας διὰ πολλὰ εἴδη παραλλήλων ἀγορῶν.

ΙΙΙ) Εἶναι οὕτω κατάδηλος καὶ διαπεπιστωμένη δι' ἀναμφισβητήτων καὶ ἐπισήμου κύρους στοιχείων ἡ ἀπρόβλεπτος μὲ ταχὺ ρυθμὸν οὐσιώδης μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἀνατροπὴ τῶν δεδομένων καὶ προϋποθέσεων ὑφ' ἃς καθωρίσθη ἡ τελευταίως γενομένη διὰ τῶν καταγγελομένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων κλπ. αὔξησις τῶν μισθῶν τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ὥστε νὰ παρίσταται ἐπιτακτικῶς ἐπιβεβλημένη ἡ λῆψις τοῦ ταχύτερον φροντίδος ὅπως ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς εἰς ἣν, συνεπείᾳ τῆς μεταβολῆς ταύτης περιῆλθον καταθλιπτικῶς μειονεκτικῆς οἰκονομικῆς θέσεως, χορηγουμένης αὐξήσεως τῶν νῦν καταβαλλομένων εἰς αὐτοὺς μισθῶν τοὐλάχιστον κατὰ 30% (τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν).

ΙV) Ἐπιπροσθέτως δὲν πρέπει νὰ παροράται καὶ ἑτέρα μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἐπερχομένη γενικῶς ἐκ τῆς μὲ τὴν χορήγησιν αὐξήσεως τῶν μισθῶν συνδεδεμένης αὐξήσεως τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν.

Πράγματι, ἐπὶ τῆς δοθείσης κατὰ 17% αὐξήσεως, ἐὰν ὑπολογισθῇ ὁ ἀναλογῶν ἐπὶ πλέον φόρος μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ὅστις καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων λόγῳ τοῦ ὅτι ἐμπίπτουν πλέον εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον τῆς φορολογικῆς κλίμακος, προκύπτει ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ὅτι ἡ καθαρὰ αὔξησις ἦτο μικροτέρα τοῦ 15% εἰς τὸν μέσον ὑπάλληλον καὶ μόλις 12% εἰς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον. Ἡ περαιτέρω αὕτη μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτραπῇ μόνον δι' ἀναλόγου τροποποιήσεως τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν ἢ δι' αὐξήσεως τοῦ ἀφορολογήτου ποσοῦ τοὐλάχιστον εἰς τὸ διπλάσιον ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἔλαβε χώραν.

V) Ἐξ ἄλλου μὲ τὸ αἴτημα τῆς κατὰ 30% αὐξήσεως δὲν ζητοῦμεν τίποτε ἄλλο οὔτε περισσότερον εἰ μὴ μόνον ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων νὰ ἐναρμονισθῇ, ἔστω καὶ ἐν καθυστερήσει, πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς ὁποίας ἔτυχον ἤδη αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργαζομένων τῶν ἄλλων κλάδων καὶ ἣν ἐπέβαλε καὶ ἐπιβάλλει ἡ πραγματικότης, ἡ δημιουργουμένη κυρίως ἐκ τῆς διαπιστουμένης αὐξήσεως τῶν τιμῶν καὶ τοῦ τιμαρίθμου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης συμμετοχῆς τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ αὐξανόμενον ἀκαθάριστον ἐθνικὸν εἰσόδημα. Καὶ ἡ αὐτὴ πραγματικότης ἐπιβάλλει καὶ διὰ τοὺς τραπεζικοὺς ὑπαλλήλους τὴν εἰς αὐτοὺς χορήγησιν τῆς ζητουμένης αὐξήσεως τῶν μισθῶν τοὐλάχιστον κατὰ 30%.

Διὰ τοὺς τραπεζικοὺς ὑπαλλήλους τὸ σύνολον τῶν ποσοστιαίων αὐξήσεων τῶν μισθῶν των καθ' ὅλον τὸ ἑξαετὲς χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1966 μέχρι τοῦ Μαρτίου 1973 ἀνῆλθεν, ὡς γνωστόν, εἰς 29% (12% ἀρχικῶς, 17% τελευταίως).

Ἐναντι τοῦ ποσοστοῦ τούτου (29%) αἱ δοθεῖσαι αὐξήσεις εἰς ἄλλας κατηγορίας ἐργαζομένων κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον (Δεκ. 1966 - Φεβρ. 1973) ὑπῆρξαν κατὰ πολὺ μεγαλύτεραι ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν τέλει καὶ συνεχείᾳ τῆς παρούσης παρατιθεμένου ὑπ' ἀριθ. 2 πίνακος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμφαίνεται ἡ ἐξέλιξις τοῦ μέσου ἡμερομισθίου τῶν ἐργαζομένων εἰς διαφόρους βιομηχανικοὺς κλάδους συμφώνως πρὸς στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ Ι.Κ.Α. Οὕτω τὸ μέσον γενικὸν ἡμερομίσθιον κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ηὐξήθη κατὰ 69,1% αἱ δὲ κατὰ κλάδους αὐξητικαὶ μεταβολαὶ τῶν ἡμερομισθίων κλιμακοῦνται εἰς ποσοστὰ ἀπὸ 37,4% εἰς τὸν βιομηχανικὸν κλάδον δέρματος, εἰς 86,7% εἰς τὸν κλάδον κλωστοϋφαντουργίας καὶ μέχρι 91,9% εἰς τοὺς διαφόρους λοιποὺς κλάδους. Ἐκ τῶν στοιχείων τούτων καθίσταται φανερὰ ἡ ὑστέρησις τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ἐν σχέσει πρὸς ὅλας τὰς κατηγορίας ἐργαζομένων τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν κλάδων κατὰ τὴν περίοδον 1966—1973.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι ἀπὸ 1ης Μαΐου 1973 ἐξηγγέλθησαν αὐξήσεις εἰς τὰ κατώτατα ὅρια μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἀνερχόμεναι εἰς ποσοστὸν 30% κατὰ μέσον ὅρον, καὶ κλιμακούμεναι εἰς τρεῖς φάσεις μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1974. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων αὐξήσεων θὰ ἐπηρεασθῇ ὁπωσδήποτε καὶ εἰς σημαντικὸν βαθμὸν πρὸς τὰ ἄνω τὸ ἀναφερόμενον ὡς μέσον γενικὸν ἡμερομίσθιον εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 2 πίνακα. Κατόπιν τούτου, ἡ ὑστέρησις ἐκ τῶν δοθεισῶν αὐξήσεων εἰς τοὺς τραπεζικοὺς ὑπαλλήλους, ἐναντι τῶν ἄλλων ἐργαζομένων, καθίσταται ἔτι μεγαλυτέρα.

VΙ) Τὰ ἐν γένει ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα καὶ αἱ διαπιστώσεις, ἐρειδόμεναι ἐπὶ ἐξηλεγμένων καὶ ἐπισήμως βεβαιωμένων στοιχείων καὶ συνοδευόμεναι, ὑπὸ τῶν κατωτέρω παρατιθεμένων πινάκων ἀποτελοῦν καθαρὰν καὶ πλήρη οἰκονομολογικὴν μελέτην, ἀναγκαίαν καὶ ἀδιάσειστα πορίσματα τῆς ὁποίας εἶναι ἡ μετὰ τὴν τελευταίως κατὰ 17% αὔξησιν τῶν μισθῶν τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ἐπελθοῦσα, ὡς εἴρηται, σημαντικὴ οὐσιώδης μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν καὶ προϋποθέσεων, ὑφ' ἃς ἐχορηγήθη ἡ αὔξησις αὕτη, καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς κατὰ 30% τοὐλάχιστον αὐξήσεως τῶν καταβαλλομένων μισθῶν. Καὶ ἡ κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦτο αὔξησις δέον ὁπωσδήποτε νὰ χορηγηθῇ διότι δὲν δύναται νὰ ἐναντιωθῇ τις πρὸς τὰ πορίσματα ταῦτα.

VΙΙ) Ἡ δυνατότης καὶ ἡ εὐχέρεια τῶν Τραπεζῶν πρὸς καταβολὴν ὄχι ἁπλῶς τῆς ζητουμένης αὐξήσεως, ἀλλὰ πολὺ μεγαλυτέρας, εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας καὶ ἀπολύτως δεδομέναι, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πραγματοποιουμένων μεγάλων κερδῶν, προκυπτόντων ἐξ ἰσολογισμῶν καὶ τῶν δημοσιευομένων ἐκθέσεων τῶν Διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐν ταὐτῷ τονίζεται καὶ ἡ πράγματι ὑψηλὴ παραγωγικότης καὶ ἀποδοτικότης τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ὄντων ἐκ τῶν κυρίων συντελεστῶν τῆς αὐξήσεως τῶν κερδῶν αὐτῶν καὶ τῆς ἐν γένει μεγάλης καὶ ταχείας ἀνόδου τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος τῶν Τραπεζῶν, πολλαπλῶς ἐκδηλουμένης, ὅπως διὰ τῆς εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα ἀνόδου τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν αὐτῶν, τῆς ζητήσεως αὐτῶν, τῆς χορηγήσεως μειζόνων μερισμάτων κλπ.

VΙΙΙ) Τούτων δεδομένων καὶ κατόπιν τῆς ὁμοφώνως ληφθείσης ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 14.6.1973 ἀποφάσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ὁμοσπονδίας, καταγγέλλοντες τάς, δι' ὧν ἐχορηγήθη ἡ τελευταία κατὰ 17% αὔξησις τῶν μισθῶν τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, διαιτητικὰς ἀποφάσεις καὶ συλλογικὰς συμβάσεις ἐργασίας, ἢ ἄλλας πράξεις καλοῦμεν τὰς πρὸς ἃς ἡ παροῦσα Τραπέζας ὅπως διὰ τῶν νομίμων ἐκπροσώπων των διαπραγματευθῶμεν εἰς τόπον καὶ χρόνον ὁρισθησόμενον παρ' αὐτῶν, τὴν σύναψιν συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, ἥτις δέον νὰ ἀνέλθῃ εἰς ποσοστὸν τοὐλάχιστον 30% (τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἐπὶ τῶν βασικῶν μισθῶν αὐτῶν, ὡς οὗτοι εἶναι διαμορφωμένοι διὰ τῶν καταγγελλομένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων καὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας ἢ ἄλλως πως καταβάλλονται.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἀποδοχῆς τῆς παρούσης μετὰ τὴν λῆψιν αὐτῆς καὶ ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, πάντως οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν 10 ἡμερῶν, δηλοῦμεν ὅτι θὰ προσφύγωμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας, διὰ τὰ περαιτέρω νόμιμα.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Διὰ πράξεων τοῦ κ. Διοικητοῦ ὡνομάσθησαν:

Ὁ κ. Μιχαὴλ Δακτυλίδης — Συμπράττων Ὑποδιευθυντής.

Ὁ κ. Πέτρος Καρλῆς — Τμηματάρχης Α΄. τάξεως.

Ὁ κ. Νικόλαος Πουλόπουλος — Τμηματάρχης Β΄. τάξεως.

Ὁ κ. Ἰωάννης Μοιράγιας — Συμπράττων Ὑποδιευθυντής, Ἐντεταλμένος παρὰ τῷ Καταστήματι ὁδοῦ Σταδίου 38, Ὑποδιευθυντὴς παρὰ τῷ αὐτῷ Καταστήματι.

Ὁ κ. Λουκᾶς Ζαμάνος — Τμηματάρχης Β΄. τάξεως, παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Πλ. Μητροπόλεως, Ἐντεταλμένος τοῦ αὐτοῦ Ὑποκαταστήματος.

★

Διὰ πράξεων τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐτοποθετήθησαν:

Ὁ κ. Κων)νος, Ἀδριανὸς — Τμηματάρχης Β΄. τάξεως, μέχρι τοῦδε Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας, ὡς Προϊστάμενος Τμήματος Γραφείου Διοικήσεως.

Ὁ κ. Κων)νος Κωνσταντόπουλος — Λογιστὴς Α΄. τάξεως, ὡς Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Γραφείου Διοικήσεως.

Ὁ κ. Πολυνείκης Χατζηκώστας ἢ Κωνσταντάκης — Λογιστὴς Β΄. τάξεως, παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Σητείας, εἰς τὸ αὐτὸ Ὑποκατάστημα, ὡς Ἐντεταλμένος καὶ Προϊστάμενος Λογιστηρίου.

Ὁ κ. Γεώργιος Γούλας — Τμηματάρχης Β΄ τάξεως, Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Παρακολουθήσεως Καταθέσεων παρὰ τῇ Διευθύνσει Καταθέσεων καὶ Νέων Ἐργασιῶν, ὡς Προϊστάμενος Τμήματος Καταθέσεων παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει.

Ὁ κ. Ἰωσὴφ Λιούλιας Τμηματάρχης Α΄ τάξεως, Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Ἀναπτύξεως Βιοτεχνίας (1—72) παρὰ τῇ Διευθύνσει Βιομηχανικῶν Χορηγήσεων, ὡς Προϊστάμενος Τμήματος Προγραμματισμοῦ Ἐργασῶν καὶ Λετουργίας Δικτύου παρὰ τῇ Διευθύνσει Καταστημάτων Ἐσωτερικοῦ.

Ὁ κ. Εὐθύμιος Ἰωννίδης — Ὑποτμηματάρχης, Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Τύπου παρὰ τῷ Τμηματι Δημοσίων Σχέσεων, εἰς τὴν Διεύθυνσιν Βιομηχανικῶν Χορηγήσεων, ὡς Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Χορηγήσεων VΙ (1—52) Βιομηχανίαι μεταλευτικαί, μεταλλουργικαὶ Οἰκοδομικῶν Ὑλῶν.

Ὁ κ. Θεόδωρος Μπαλλὲς — Ὑποτμηματάρχης, Ἐντεταλμένος καὶ Προϊστάμενος Λογιστηρίου παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Πύργου, εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ὀρεστιάδος, ὡς Διευθυντής, ἀντὶ τοῦ κ. Ἀντωνίου Δαμιανόγλου — Ὑποτμηματάρχου, μετατιθεμένου εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Κομοτινῆς, ὡς Διευθυντοῦ.

Ὁ κ. Χρῆστος Μάρκου — Τμηματάρχης Α΄ τάξεως, παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Ἀγριᾶς εἰς τὸ Ὑποκ)μα Ζέας, ὡς Ὑποδιευθυντὴς ἀντὶ τοῦ κ. Μιχαὴλ Ἀθανασιάδη — τμηματάρχου Α΄. τάξεως, μετατιθεμένου εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Πλ. Συντάγματος, ὡς Ὑποδιευθυντοῦ, ἀντὶ τοῦ κ. Παναγιώτου Βαζούρα — Τμηματάρχου Α΄. τάξεως, μετατιθεμένου εἰς τὸ Κατάστημα ὁδοῦ Σταδίου 38, ὡς Ἐντεταλμένου.

Ὁ κ. Γεώργιος Γκόνης — Τμηματάρχης Α΄. τάξεως, Προϊστάμενος Τμήματος παρὰ τῇ Διευθύνσει Βιομηχανικῶν Μελετῶν ὡς Ὑποδιευθυντὴς παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει.

Ὁ κ. Νικόλαος Δρουλίσκος — Ὑποτμηματάρχης, Ἐντεταλμένος καὶ Προϊστάμενος Λογιστηρίου παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Ἀμπελοκήπων, εἰς τὴν Θυρίδα Ἁγίου Θωμᾶ, ὡς Προϊστάμενος αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ κ. Βενιζέλου Γιαννετοπούλου — Ὑποτμηματάρχου, μετατιθεμένου εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ἀμπελοκήπων, ὡς Ἐντεταλμένος καὶ Προϊστάμενος Λογιστηρίου.

Ὁ κ. Γεώργιος Καραμητσάνης — Λογιστὴς Α΄. τάξεως, παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Πλατείας Συντάγματος, εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας, Πειραιῶς, ὡς Ἐντεταλμένος Προϊστάμενος Λογιστηρίου.

Ὁ κ. Σπυρίδων Δέμης — Ὑπολογιστὴς Α΄. τάξεως, παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Ξυλοκάστρου, ὡς Ἐντεταλμένος καὶ Προϊστάμενος Λογιστηρίου τοῦ αὐτοῦ Ὑποκ)τος, ἀντὶ τοῦ κ. Εὐθυμίου Ζάχου — Τμηματάρχου Β΄. τάξεως, ἀπαλλασσομένου τῶν καθηκόντων του καὶ μετατιθεμένου εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Κορίνθου, ὡς Λογιστοῦ.

ΕΜΠΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
Η ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ

Τὸ θέμα τῆς παρατάσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἀπησχόλησε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον καὶ ἀπηύθυνε τὸ κατωτέρω ἔγγραφον εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης:

«Κύριε Διοικητά,

Τὸ μέτρον τῆς παρατάσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἀπεσκόπει, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν διατήρησιν ἑνὸς ἢ δύο προσώπων, τὰ ὁποῖα ἦτο τῷ ὄντι δυσχερὲς νὰ ἀντικατασταθοῦν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταλήψεώς των ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Ἀπό τινων ἐτῶν δυστυχῶς ἡ παράτασις τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἐξετράπη τοῦ σκοποῦ της καί κατέληξεν ἐμπόδιον εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῶν νέων δυνάμεων αἱ ὁποῖαι συνωθοῦνται εἰς τὰς ἰδίας θέσεις.

Ὁ Σύλλογος Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ τὰς ἄνευ περιορισμοῦ καὶ ἀποχρώντος λόγου διδομένας παρατάσεις εἰς τοὺς καταλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Ἐπειδή, δυστυχῶς διαπιστώνομεν ὑποτροπὴν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ φαινομένου, σπεύδομεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν καὶ πάλιν καὶ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀντιτίθεται εἰς τὰς οὕτω διδομένας παρατάσεις αἱ ὁποῖαι πλὴν τῶν ἄλλων, ἐπαυξάνουν τὰ ἐμπόδια τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεώς του.

Ἐπικαλούμεθα τὸ ἐνδιαφέρον Ὑμῶν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως μὴ ἐπιτρέψητε τὴν ἐπανάληψιν τοῦ φαινομένου.

Αἱ κενούμεναι λόγῳ ὁρίου ἡλικίας θέσεις, ἐπιβάλλεται ὅπως καταλαμβάνονται ὑπὸ τῶν δικαιούχων αὐτῶν καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ διατήρησις διὰ τῆς παρατάσεως, τοῦ ἀπερχομένου.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀπερχομένων κρίνονται ἀπαραίτητοι διὰ τὴν Δ)νσιν σιν ἃς παραμένουν, προσφέροντες γνώσεις καὶ ὑπηρεσίας των ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Συμβούλου παρὰ τῇ Διευθύνσει καὶ οὐχὶ ὡς ὑπάλληλοι διατηροῦντες τὴν οἵαν θέσιν κατεῖχον κατὰ τὸν χρόνον καταλήψεώς των ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

●

Θέμα παρατάσεως ὁρίου ἡλικίας ὑφίσταται καὶ εἰς τὰς ἄλλας Τραπέζας. Σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως τὸ Υ.Γ. ἀνακοινώσεως τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος: «Υ.Γ. Αἱ προκαλέσασαι ἀναταραχὴν φῆμαι περὶ παρατάσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας στεροῦνται, κατὰ διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, πάσης ὑποστάσεως. Κατὰ συνέπειαν καλοῦμεν τὸ προσωπικὸν νὰ εἶναι ἀπολύτως ἥμερον καὶ προσηλωμένον εἰς τὸ καθῆκον του».

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΥΠΗΧΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ

Ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀπεφασίσθη ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν τέκνων τῶν θηλέων συναδέλφων — ἀμέσων μελῶν τοῦ Ταμείου.

Ἡ σχετικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ἀνακοινοῦται πρὸς τὰ Μέλη, ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 17ης Μαΐου 1973 προέβη, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ταμείου κ. Π. Πανοπούλου, εἰς τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν τέκνων τῶν Θηλέων συναδέλφων — ἀμέσων μελῶν τοῦ ἡμετέρου Ταμείου.

Κατόπιν τούτου δύνανται αἱ συνάδελφοι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου (Καν Λύγρης) τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἐγγραφὴν ἀμέσως παρ' αὐτῷ τῶν τέκνων των».

Κύριοι, ΔΕΝ ΕΙΣΘΕ ΑΦΕΝΤΕΣ

Οἱαδήποτε παράλειψις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ παράπτωμα συναδέλφου, δὲν δικαιολογεῖ τὴν συμπεριφορὰν ὡρισμένων, ἐλαχίστων εὐτυχῶς, προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, ἐπαρχιακῶν κυρίως ὑποκαταστημάτων.